Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 110.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευὴ 25 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΕΜΠΤΗ 25 Ὀκτωβρίου. —Μαρκινιανοῦ μάρτυρος.
—Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 31.— Δύσις ὥρα 4, λεπ. 56.
Σελήνης 25 ἡμερῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1891.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα τῆς φυλακίσεως κατὰ διαφόρους περιόδους, καὶ καθυστερήσεων πασῶν τῶν μέσων τῆς διασκεδάσεως, ἢ ἐνδελεχῶς βεβιασμένη σιγὴ μετὰ τῶν μελαγχολικῶν σκέψεών της, ἡ ἀποθάρρυνσις, ἡ ἀπελπισία καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξαντλήσεως, συνήθως παράγουσι τὰ φυσικὰ ἀποτελέσματά των, καταστρέροντα ἀμφότερα τόν τε νοῦν καὶ τὸ σῶμα, ἐξηκολούθησεν ὁ Μόατ.

Ἀμφιβάλλω ἐὰν ποτὲ τὰ μέτρα ταῦτα ἐπέφερον τὴν ἐλαχίστην ἐπιρροήν, δηλαδὴ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν τάξιν τῶν φυσικῶν κακούργων.

Ἡ αἰτία τούτου ἐγένετο καταφανὴς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πείρᾳ. Ὁ σωματικὸς πόνος εἶνε αἴσθημα οὐδεμίαν ἔχον ἀπευθείας σχέσιν μὲ τὸ ἠθικὸν φρόνημα. Ὁ σωματικὸς πόνος ἀφ' ἑτέρου περιορίζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν καταδικασθέντα νὰ τὸν ὑποφέρῃ, σπανιώτατα δὲ τὸν ἐννοοῦν οἱ ἄλλοι, καὶ ὅταν ἔτι προξενῆται πρὸ τῶν ὀμμάτων των.

Τὰ πνευματικὰ καὶ σωματικὰ βάσανα τῆς μακρᾶς καὶ μεμονωμένης φυλακίσεως δὲν προσελκύουν οὐδεμίαν ἀκτῖνα φιλανθρωπίας, εἶνε δὲ ὁλοτελῶς ἄγνωστα πρὸς τὴν κοινωνίαν. Οὐδέποτε αὕτη τὰ εἶδε καὶ ἐὰν τινες ἐξαιρετικῶς παρῆσαν μάρτυρες, οὐδένα ἠσθάνθησαν πραγματικὸν τρόμον ἐπενεργοῦντα ἐπὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας αὐτῶν, πολὺ μᾶλλον ἀποτροπίασιν πρὸς τὸ κακόν, διότι αὐτὰ εἶνε μία παθητικὴ κατάστασις.

Αἱ λυπηραὶ σκηναί, τὰς ὁποίας βλέπει τις εἰς τὰς δημοσίας ἀποκεφαλίσεις, ὅταν ὁ νόμος ἐν τῇ αὐστηρότητι του γίνεται ἄγριος, κτηνώδης καὶ βάρβαρος, ἐκ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν τῶν ἀποκεφαλίσεων, οὐδὲν ἐπήνεγκον μέχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἁπλῶς δὲ διαφθείρουσι μόνον καὶ διεγείρουσιν ἀγανάκτησιν καὶ φιλέκδικον εἰς τὸν ὄχλον, τὸν συρρέοντα, ὅπως θεαθῇ τὰς ἀγωνίας τῶν θυμάτων τῆς δικαιοσύνης.

Εἰς τὰς ἡμετέρας νήσους τῆς Νορφόλκ, τὸ σύστημα τῆς ἀδυσωπήτου αὐστηρότητος διὰ τῶν ἀπεχθεστέρων τρόπων συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ λογικὰ ὄντα εἰς τρομεροὺς διαβόλους, ἀπέτυχε δὲ ὁλοσχερῶς ἀπὸ τοῦ νὰ παρακωλύσῃ τὴν διάπραξιν τῶν φοβερωτέρων κακουργημάτων, φέρει δὲ προσέτι τοιαύτην ἀπώλειαν, οἷαν οὐδὲν ἕτερον ἔστι ἢ σκάνδαλον καὶ ἔλεγχος τῆς ἰδίας φιλανθρωπίας.

Αἱ λέξεις αὗται τοῦ κ. Μώατ ἐφαρμόζονται μᾶλλον παρὰ τῶν Σουλτάνων τῆς Τουρκίας, ἢ τῶν κατοίκων τῶν νήσων τῆς Νορφόλκ, τῶν θηριωδῶν Σουλτάνων, οἵτινες ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας ἔφερον δι' ἀπαχθεστάτων καὶ κακοηθεστάτων βασάνων, ἐκείνων τῆς Νορφόλκ, τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὸν χριστιανισμὸν εἰς ἀπελπισίαν, ἀποδείξαντες διὰ γεγονότων, ὅτι αἱ τυραννίαι, τὰ βασανιστήρια καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα, μακρὰν τοῦ νὰ φέρωσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν πόθων τῆς αἱμοχαροῦς καρδίας τῶν τυράννων, ἐπενεργοῦσιν ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτως. Φεῦ τὸ τοιοῦτον οὔτε ὁ ἄνανδρος, ὁ φανατικός, ὁ ἐκκλησιομάχος καὶ φωτοσβέστης Σουλτὰν Χαμὶδ ἐννόησε, ἂν καὶ εὑρίσκεται περὶ τὸ τέλος τῆς διαλύσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, δι' ὃ καὶ ἐφεῦρε ἔτι χειρότερα καὶ φρικτότερα βασανιστήρια, ἐκεῖνα τοῦ Φεζὰν, περὶ ὧν θὰ ὁμιλήσωμεν μετ' οὐ πολὺ ἐν ἐκτάσει.

Ὁ κ. Μώατ προϋχώρησεν ἐν τῇ περιγραφῇ του εἰς τὸ θέμα τῶν ὁρίων τοῦ σωματικοῦ πόνου.

Πρὶν δὲ προβῶμεν εἰς τὰς ἐπιλοίπους κρίσεις τοῦ πεπειραμένου τούτου ἀνδρὸς καὶ εἰς τὰς στατιστικὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν φυλακισμένων, ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων αὐτῶν καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν των, ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ ὀφείλει νὰ παρακαλέσῃ τοὺς σπουδαίους ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ ἐπιστήσωσι μεγάλως τὴν προσοχήν των εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὁμιλίας του ταύτης, διότι αὕτη ἐγένετο ἀντικείμενον σπουδαιοτάτων συζητήσεων τῶν διαφόρων διευθυντῶν τῶν φυλακῶν καὶ ἑτέρων ἀκροατῶν, ὡς τοῦ Σὶρ Ἔδμων Du Cane, τοῦ πλοιάρχου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ A. D. H. Helbg, τοῦ κ. F. Hendriks, τοῦ ταγματάρχου Κρέτζη (Craigie), τοῦ κ. Φ. Β. Γκάρνετ, τοῦ κ. Ρολὰν Χάμιλτων καὶ ἄλλων διαφόρων, ἐξ ὧν ὁμιλιῶν καταφαίνεται ἡ ἀβελτηρία ἡμῶν καὶ ὁ ἐπαπειλούμενος ὄλεθρος κατὰ παντὸς ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ τῶν ἡμετέρων φυλακῶν παρὰ τῆς σπείρας Κεχαγιᾶ, Λαμπάκη καὶ Συντροφίας, χαρμολαϊκὴν φερούσης ἐπωνυμίαν, ἐνεργούσης δὲ χριστιανοταρτουφικῶς πρὸς ρεκλάμαν μᾶλλον ἕκαστος τοῦ πολυτίμου ἀτόμου του ἐν ὀνόματι τῆς πολυηράτου ἡμῶν Ἀνάσσης. Θέλομεν δὲ καταχωρήσει καὶ τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τῶν ὁμιλιῶν τούτων, ὅπως ἀποδείξωμεν τὸν ἀγυρτικὸν χριστιανισμὸν τῆς ντιστεγκὲ αὐτῆς ἑταιρίας, τῆς ἐπιβληθείσης τόσον ἀτόπως, τολμηρῶς καὶ αὐθαδῶς ἐν ὀνόματι τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Ἐνάρχου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σπουδαιοτέρου τῆς κοινωνίας ἡμῶν θέματος.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΙΟΝ ΙΑΝΕΙΡΟΝ, 23 Ὀκτωβρίου. Τὸ Κογκρέσσον διελύθη διὰ τῆς βίας. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐκηρύχθη καὶ ἡ δικτατορία ἀποκατεστάθη.

ΣΟΦΙΑ 23. Ἡ συγκοινωνία ἀποκατέστη σήμερον μόνον μετὰ τῆς Εὐρώπης.

ΒΙΕΝΝΗ 23. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὄλγα καὶ οἱ πρίγκηπες ἀπῆλθον εἰς Γμοῦνδεν, ὅπου θὰ διέλθωσιν ἡμέρας τι-

νας παρὰ τῇ δουκίσσῃ τῆς Κουδερλάνδης. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπεσκέφθη τὸ πρωὶ τὸν κόμητα Καλνόκυ μεθ' οὗ διελέχθη διὰ μακρῶν.

ΡΩΜΗ, 23. Ἡ Βουλὴ συνεκλήθη διὰ τὴν 25 Νοεμβρίου. Οἱ ῥιζοσπάσται ἐδιπλασίασαν τὰς προσπαθείας του νὰ γενήσωσι ζωηρὰν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ νόμου τῶν ἐξασφαλίσεων κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς του.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. Τὸ Ῥάϊχσταγ συνεκλήθη διὰ τὴν 17 Νοεμβρίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Ὀκτωβρίου. Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀναφυεῖσαι δυσχέρειαι σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν, ἃς ἡ κυβέρνησις τοῦ Κεδίβου ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, διεκανονίσθησαν κατ' ἀρχήν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος θὰ ὑποβάλωσι προσεχῶς εἰς τὰς κυβερνήσεις των τὸ νέον σχέδιον ὅπερ ἐτροποποιήθη κατὰ τὰς ἐνδείξεις των ὑπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν. Ὁ διάδοχος τῆς Ῥουμανίας ἀναμένεται ἐνταῦθα περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, αὐθημερόν. Ἡ Σκουπτσίνα ἀνέβαλε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της διὰ τὴν 9 Δεκεμβρίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν. Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Παρισίων εἰς τοὺς «Καιρούς», ὅτι τὸ Διβάνιον προτίθεται νὰ διαθέσῃ τοὺς τόκους τοῦ δανείου ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ὑπὲρ κατασκευῆς στόλου πρὸς ἄμυναν τῆς Κων]πόλεως. Ἄδεται ὅτι ὁ Σουλτάνος σκοπεῖ νὰ δώσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου τούτου εἰς ἕνα τῶν πριγκήπων τῆς Κεδιβικῆς οἰκογενείας. Οἱ «Καιροὶ» ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου συμπεραίνουσι, ὅτι ὁ Σουλτάνος οὐδέποτε θέλει συναινέσει εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς Αἰγύπτου.

ΒΡΕΣΤΗ, αὐθημερόν. Αἱ δοθεῖσαι πρὸς τιμὴν τοῦ ῥωσσικοῦ στόλου ἑορταὶ ἔληξαν διὰ συμποσίου μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου οἱ γάλλοι καὶ ῥῶσσοι ἀξιωματικοὶ ἐνηγκαλίσθησαν ἀλλήλους ἀποχωριζόμενοι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ὀκτωβρίου. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐν Αἰγύπτῳ κ. Δὲ Ῥεβεσῶ ἐπέδειξε μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ἡ συνεννόησις αὕτη ἀφορᾷ τὰς δηλώσεις τῶν γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰ δημόσια καταστήματα. Τὸ σχέδιον ἀφορῶν τὴν ἐξάσκησιν τῆς φαρμακευτικῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς θὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	386.
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	94.72
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	489.
Δάνειον τουρκικὸν	17.15
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	21.21

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95. 12
Νέον ῥωσσικόν....	91 3)4
Ἑλληνικὸν 5 0[0 ...	76
» 4 0[0	60 1[4
Αἰγυπτιακὸν ...	83 12
Ἰταλικὴ ῥέντα...	87 3)8
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΤΟ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «ΣΠΕΤΣΑΙ»

Αἱ ἐν τῷ θωρηκτῷ «Σπέτσαι» γινόμεναι ἐπιδιορθώσεις προβαίνουσι μετὰ μεγάλης δραστηριότητος· οὕτω τὸ νέον ξύλινον αὐτοῦ κατάστρωμα ἐτοποθετήθη, ἑτοιμάζονται δὲ νῦν τὰ μηχανήματα ἐφ' ὧν θέλει στηθῆ τὸ πυροβόλον μόλις δὲ περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει εἶναι ἕτοιμον πρὸς ἐπάνοδον εἰς Πειραιᾶ.

×

ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τρεχαντήριον 3 τόννων καὶ ἀνῆκον εἰς τὸν Δημ. Λύκον, ἀποπλεῦσαν ἐκ Πόρου ἐναυάγησεν παρὰ τὸ ἐρημόνησον «Ποδιαῖς». Τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, τὸ δὲ πλήρωμά του ἐσώθη.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Διεβιβάσθη ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν πρὸς ἁπάσας τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς ὅπως ἐπισταμένως καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ἔκαμον, ἐξετάζωσι τὰ πιστοποιητικὰ τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν περὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐν τοῖς μητρῴοις τῶν ἀρρένων κατὰ τὸν στρατολογικὸν Νόμον· ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης καὶ ἐκείνους οἵτινες θέλουσι νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα.

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Ἐτέθη εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὁ συνταγματάρχης τοῦ 7ου πεζικοῦ συνταγματάρχης κ. Γεώργιος Πλαπούτας.

* * *

Ἐτέθησαν αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Θ. Ζυγουράκης τοῦ πεζικοῦ καὶ Ἀγ. Γκίλης τοῦ ἱππικοῦ.

×

Ο Κ. ΦΙΛΟΣΟΦΩΦ

Ἀφίκετο χθὲς ὁ γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης κ. Φιλοσοφὼφ μετὰ τῆς οἰκογενείας του διὰ τοῦ ἐξ Ὀδησσοῦ καταπλεύσαντος ῥωσσικοῦ ἀτμοπλοίου.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως τῷ κ. Charcot καθηγητῇ τῆς ἰατρικῆς καὶ μέλει τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Παρισίων τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος.

* * *

Ἐπετράπη τῷ κ. Μ. Ῥενιέρῃ ἐπιτίμῳ διευθυντῇ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ φέρῃ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς Βαβαυρίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ τάγματος τῆς Ἀξίας τοῦ Στέμματος.

×

ΠΤΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

—

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΣΤΑΘΜΑΡΧΟΥ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κρυονερίου, ὅτι προχθὲς τὴν νύκτα μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμοπλοίου Καληδῶνος τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας Κρυονερίου-Ἀγρινίου ὑπῆρχε καί τις γυνὴ φέρουσα βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ ἕτερον ἀπὸ τῆς χειρός· ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει ἕνεκεν ἐνόχου ἀμελείας τῆς ἑταιρίας νὰ μὴ ὑπῆρχε σχεδὸν γέφυρα παρ' ᾗ νὰ προσεγγίζουν τὰ ἀτμόπλοια, ἅμα ἐπλησίασεν ἡ γυνὴ μετὰ τῶν δύο νηπίων ἐπέβη λέμβου καὶ ἐξῆλθε ἐπὶ τῆς στενῆς καὶ μικρᾶς ξυλίνης προκυμαίας, ἀλλ' ἕνεκα τῶν συνωστιζομένων ἐκεῖ διαβατῶν ὠθηθεῖσα κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν συναποφέρουσα καὶ τὸ βρέφος της, ὅπερ περιέσφιγγε εἰς τὴν ἀγκάλην της. θὰ ἐπνίγοντο δὲ ἀμφότεραι ἐὰν μὴ ὁ γενναῖος τῇ ἀληθείᾳ σταθμάρχης πηδήσας ἐγκαίρως ἐπί τινος λέμβου. κατώρθωσε νὰ τὴν ἁρπάσῃ ἐκ τῆς κόμης καὶ νὰ τὴν ἀποσύρῃ μετὰ τοῦ βρέφους γοερῶς κραυγάζουσαν καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον των ἀκόμη ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου τρόμου ὅστις εἶχε καταλάβει τὴν δυστυχῆ· τῇ προσεφέρθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὅλαι αἱ δυναταὶ περιθάλψεις.

×

ΤΟ ΠΡΟΣΑΡΑΞΑΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Μέχρι τῆς ὥρας οὐδὲν κατωρθώθη πρὸς ἀνέλκυσιν τοῦ προχθὲς προσαράξαντος ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας Γουδῆ, μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ Ῥωσσικοῦ, τοῦ «Ναυπλίου» καὶ τοῦ σήμερον ἐκ ναυστάθμου καταπλεύσαντος πολεμικοῦ «Κανάρη».

×

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἡ αὐστριακὴ φρεγάτα «Radetrky» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον «Almsteim» τόνων δὲ 3,400, προερχομένη ἐκ Τεργέστης. Τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 540 ἄνδρας.

×

ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΛΕΠΤΩΝ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ

Ἔξαλλος καὶ ὀδυρομένη προσῆλθεν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα ἡ «κυρὰ Πολυξένη» ἵνα καταγγείλῃ τὸν δολιευθέντα αὐτὴν σύζυγον ἐπὶ κλοπῇ. Κατὰ τὸ λέγειν αὐτῆς τὸ προσφιλὲς ἥμισύ της, ἀνοίξαν τὸ συρτάριον τοῦ κωμοῦ της, τῇ ἀφήρεσεν 50 δραχ. ἐν τῇ ἀπουσίᾳ της. Ὁ δραπέτης συνελήφθη καὶ καθείρχθη.

×

ΚΛΗΤΗΡ ΚΛΕΠΤΩΝ

Πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ καταστήματι τοῦ Γ. Κολούα ἐγίγνετο ἔρανος ὑπὲρ πτωχοῦ γέροντος, ὅπως οὗτος διὰ τοῦ συλλεχθησομένου ποσοῦ ἀποσταλῇ εἰς Σῦρον. Ἐγένετο λοιπὸν ὁ ἔρανος καὶ τὸ συλλεχθὲν ποσὸν τῶν 20 δραχμῶν ἐδόθη εἴς τινα κλητῆρα, ἵνα οὗτος ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω. Οὗτος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον νὰ κάμῃ ἓν καλὸ γλέντι δι' ἑαυτόν, τὸν δὲ πτωχὸν ἀποστέλλει ἄνευ ναύλου, προμηθεύσας αὐτῷ μόνον ἕνα ἄρτον καὶ 10 λεπτῶν λακέρδαν. Πλὴν κακῇ μοίρᾳ, ὁ γέρων ὤφθη πάλιν εἰς Πειραιᾶ, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἐστάλη ὀπίσω διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου, ἅτε μὴ φέρων εἰσιτήριον. Ἡ πρᾶξις κατηγγέλθη εἰς τὸν ἀστυνόμον διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

×

Η ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ ΤΩΝ ΠΛΑΤΑΝΩΝ

Τὸ ὅτι εἶνε πράγματι ἀνωφελὴς πολυτέλεια νὰ ἀνάπτωνται ὅλοι οἱ φανοὶ τοῦ κήπου τοῦ Ζαππείου κατὰ τὰς χειμερινὰς νύκτας τὸ ἐννοοῦμεν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ἐσβεσμένοι καὶ οἱ φανοὶ τῆς δενδροστοιχίας τῶν πλατάνων ἥτις εἶνε ἡ μόνη σχεδὸν ὁδὸς δι' ἧς διέρχονται ὅλοι οἱ περὶ τὴν συνοικίαν Βατραχονησίου κατοικοῦντες. Ἐκεῖ μάλιστα περὶ τὴν εἴσοδον ὅπου ἦν τὸ ὑποκατάστημα τῆς Γλυκοβρύσεως βασιλεύει παχυλὸν σκότος, οὔτε κἂν οἱ φανοὶ τῆς εἰσόδου εἶνε ἀνημμένοι. Ἡ ἔλλειψις δὲ αὕτη δὲν ᾐδύνατο ἢ νὰ ἔχῃ καὶ τὰς συνεπείας της καθ' ὅτι προχθὲς κατὰ τὴν βροχερὰν ἐκείνην νύκτα δυστυχής τις κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ ἀλεξιβρόχιον του προσέπεσε ἐπὶ τῶν κιγκλίδων τῆς εἰσόδου καὶ ὑπέστη ἀρκετὰ δεινὸν μώλωπα ἐπὶ τοῦ προσώπου. Πρό τινων δὲ ἡμερῶν ὠφελούμενοι ἐκ τοῦ σκότους ἐπέπεσαν λωποδυτίσκοι τινὲς κατά τινος ἀξιωματικοῦ πολιτικὰ ἐνδεδυμένου ἵνα τοῦ ἀφαιρέσουν τὸ ὡρολόγιόν του καὶ θὰ τὸ κατώρθουν ἂν μὴ οὗτος διὰ γενναίας ἀντιστάσεως ἀπεδίωκε αὐτούς·

Ἐλπίζομεν νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις.

×

ΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΙΠΠΟΙ

Εἷς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων χειμερινῶν περιπάτων μας εἶνε καὶ ἡ ὁδὸς Πατησίων, ἀλλὰ ἡ τόσον ὡραία ἄλλοτε λεωφόρος ὀλίγον κατ' ὀλίγον μεταβάλλεται εἰς πᾶν ἄλλο ἢ διὰ περίπατον. Τὰ πεζοδρόμιά της εἶνε μὲν περιεζωσμένα διὰ μαρμάρων ἀλλ' οὐχὶ καὶ λιθοστρωμένα, δὲν ἕπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι ἕνεκεν τῆς ἀνεπαισθήτου ἄλλως τε ταύτης ἐλλείψεως εἶναι καὶ προωρισμένα διὰ νὰ διέρχωνται ἐκεῖθεν ὅλοι οἱ ἔφιπποι περιπατηταί, ὅλοι οἱ φορτωμένοι ἡμίονοι, ὅλοι οἱ ποδηλατισταὶ τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς ἣν κατάστασιν τὰ ἔχουν φέρει ὅλοι οἱ κύριοι οὗτοι, εἶνε πολὺ καθαρωτέρα ἡ κεντρικὴ ὁδὸς ἢ τὰ πεζοδρόμια.

Μὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ στέκεται καὶ εἰς κάθε βῆμα κλητῆρας μὲ βούρδουλα διὰ νὰ ἐξαναγκάζῃ ἕνα ἕκαστον, νὰ σέβηται τὰ στοιχειωδέστερα καθήκοντά του. Ἀπελπιστικὴ κατάστασις.

×

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΑΣΤΕΙΑ

Προχθὲς περὶ τὴν 3 Μ. Μ. ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ψαρρῶν κειμένῳ ἀρτοποιείῳ τοῦ Κολιοπούλου ἐχαριεντίζετο ὁ Δ. Κολιόπουλος μὲ μικρὸν ἐγχειρίδιον μετά τινος ὑπηρέτου παντοπωλείου τοῦ Χρήσ. Καραλούλη, ἕως ὅτου ἐκ τῶν πολλῶν ἀστείων κατώρθωσε νὰ τῷ διατρυπήσῃ τὸν ἀριστερὸν μοιρόν· ὥστε ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν φόνων καὶ τῶν τραυματισμῶν προσετέθησαν καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀστείων.

×

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μεθ' ὅλην τὴν χθὲς ἐπικρατήσασαν κακοκαιρίαν ἄπειρος κόσμος παρευρέθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου θιάσου δοθεῖσαν παράστασιν τῶν Μυλωνάδων ἐν τῷ Crand-Club.

×

ΟΙ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΑΙ ΑΓΡΙΕΨΑΝ

Τὰ χαρτοπαίγνια λειτουργοῦσιν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ νομιμότητι καὶ συνεπῶς οἱ διευθύνοντες αὐτὰ δὲν ἐννοοῦσιν οὔτε παρατηρήσεις ν' ἀνέχωνται. Προχθὲς π. χ. ἐπειδὴ ὑπαστυνόμος τις εἰσελθὼν εἰς τὸ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Λέκα καὶ Μουσῶν καφενεῖον τοῦ Καραντινιοῦ ἠθέλησε νὰ παρεμποδίσῃ τὸ χαρτοπαίγνιον, φανερῶς λειτουργοῦν, ἐδέχθη ὁρμαθὸν ὕβρεων παρὰ τοῦ καφεπώλου, συλληφθέντος καὶ παραδοθέντος εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

×

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΥΓΟΠΟΙΝΩΝ

Ἐκ Λαρίσσης ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι συνελήφθη ὁ ἐπὶ λῃστείᾳ κατηγορούμενος Ἀθ. Κατσαμῆγκος, ἐπειδὴ δὲ ἀντέστη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα συνελήφθη καὶ οὗτος ἐπὶ ἀντιστάσει. Ὡσαύτως συνελήφθησαν οἱ ἐπὶ λῃστείᾳ κατηγορούμενοι Τάσος Γκέκας καὶ Ἀθ. Καραποστόλης.

×

ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Εἰς ἀπόστασιν 24 σταδίων ἀπὸ τοῦ Ἀγρινίου, ἕνεκεν καθιζήσεως χωμάτων ἐπελθούσης ἐκ τῶν ῥαγδαίων βροχῶν, ἐπῆλθε ἐκτροχίασις τῆς ἁμαξοστοιχίας ἥτις παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ εὐτυχῶς δὲν ἐπέφερεν δυστύχημά τι.

×

ΞΥΛΟΚΟΠΗΜΑ ΑΝΕΥ ΑΦΟΡΜΗΣ

Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τὴν συνοικίαν Βάβουλα, ὑπάρχει ἀγαθός τις οἰκογενειάρχης, ὅστις ἐκ τῆς ἐργασίας κατορθώνει νὰ ἀποζῇ τὴν οἰκογένειάν του φύσει φιλήσυχος οὐδέποτε ἔδωσεν ἀφορμὴν δυσαρεσκείας εἰς οὐδένα· ἐνῷ προχθὲς οὗτος κατὰ τὴν συνήθειάν του μετέβαινεν εἰς τὸν οἶκόν του νὰ δειπνήσῃ μετὰ τῶν τέκνων του, ἐξέρχεται ἔκ τινος ἐκεῖ καφενείου ἀρειμάνιός τις καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ τῷ προσφέρῃ μαστίχην, ἣν ὁ ἀγαθὸς ὑποδηματοποιὸς δὲν ἀπεποιήθη, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο ἐκ τοῦ καφενείου ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του φοβερὸν κτύπημα διὰ ῥοπάλου τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν μαστίχην ἔκρινε καλὸν νὰ τῷ δώσῃ διὰ μεζὲ ὁ ἐλευθέριος οὗτος γενίτσαρος· καὶ δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο ἀλλ' ἐξαγαγὼν τὸ περίστροφόν του τὸν ἠπείλει φωνάζων, ὅτι θὰ τὸν φονεύσῃ καὶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Εἰς τὸ χωρίον Καοῦσι τῶν Θεσπιῶν εὑρέθη πνιγμένος ἐντὸς φρέατος ὁ Ἀνδρ. Νίκας. Ὁ πταισματοδίκης Θηβῶν ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

* * *

Ἤρξαντο ἀπὸ ἡμερῶν τινων αἱ ἐν τῷ Πολυγώνῳ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Γυμνασίων καὶ ἐξακολουθοῦσι τακτικῶς ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ ἐπόπτου κ. Ἀντωνοπούλου.

* * *

Εἰς τὸ παρὰ τὰ Πευκάκια καφενεῖον τῶν ἀδελφῶν Γιακουμῆ συναντηθέντες οἱ Κρῆτες Μυλωνάκης Ι. Μανοῦσος, Γαυγάτης καὶ ἄλλοι ἐκτυπήθησαν διὰ ῥοπάλων καὶ ἐτραυματίσθησαν, ἐπληγώθη δὲ διὰ μαχαίρας ὁ πρῶτος.

* * *

Ἐν Μοναστηρακίῳ τοῦ δήμου Ἀνακτορίων τῆς Βονίτζης διεπράχθη ζωοκλοπὴ ἐπί τινος ποιμνίου, ἀλλ' ἀμέσως οἱ δράσται συνελήφθησαν.

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

—

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Πρωτοφανὴς ἦτο ἡ κατ' αὐτὰς μεγάλη ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ταμέσεως ἐπισυμβᾶσα πλήμμυρα τὸ παρελθὸν Σάββατον. Εἰς τὴν ὑπερχείλισιν τοῦ ἀνωτέρω μεγάλου ποταμοῦ συνετέλεσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκτὸς τῶν ἐπανειλημμένων βροχῶν, καὶ οἱ ὁμόρροοι αὐτῷ χείμαρροι οἷοι ὁ Λέκ, Γουΐντρους, Θέϊμ, Πάγγη κλπ. οἵτινες ὑπερπληρωθέντες ὑδάτων, εἰσέβαλον εἰς τὸν πατέρα ποταμὸν καὶ κατεπλημμύρησαν ὅλα τὰ παρακείμενα μέρη. Πρῶτον ἐκ τούτων, τὸ Γουΐνδσορ ἠσθάνθη τὰ ἀποτελέσματα τῆς πλημμύρας. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου αὐτοῦ ἐθεᾶτό τις ἀπεριορίστου καὶ ταραχώδους λίμνης. Τὸ ἱπποδρόμιον ἦν ὑπὸ τὰ ὕδατα. Αἱ ἐξοχικαὶ ἐπαύλεις ἦσαν κεκαλυμμέναι ὑπὸ τοῦ ὕδατος μέχρι τοῦ δευτέρου ὀρόφου, ἐδέησε δὲ ν' ἀπομακρύνωσι τὰ ζῷα ἐκ τῶν λειμώνων τοῦ Βασιλικοῦ Ὑποστατικοῦ. Τὴν Κυριακήν, οἱ πιστοὶ ἠδυνάτουν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰς πολλὰ μέρη.

Αἱ σπουδαιότεραι συνέπειαι τῆς καταστροφῆς ἐγένοντο πρὸ πάντων ἐπαισθηταὶ εἰς Maidenhead. Ὁ ταξειδεύων ἀπὸ Λονδίνου, ἀφικνούμενος παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γέφυραν, ἐδέσποζεν ἐκτεταμένης θαλάσσης ἐν ᾗ ὁ μέγας ποταμὸς ἠφανίζετο καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς δυσμάς. Ἡ μεγαλειτέρα βλάβη ἐν τούτοις ἐγένετο ὄπισθεν τοῦ δημαρχείου καὶ πρὸς τὴν γέφυραν. ἄνωθι τῆς ὁποίας εὑρίσκονται αἱ σειραὶ τῶν νήσων, αἵτινες ἐκτείνονται ὑπὲρ τὸ ΒέλτερΛὸκ καὶ προαναγγέλλουσι ταπεινωμένα βάσῃ τοῦClieueden Τὸ πρὸς ἀριστερὰν λειβάδιονεἶχε μετασχηματισθῆ εἰς εὐρύπέλαγος, ταρασσόμενον εἰς κύματα ὑπὸ τοῦἀνέμου.πάντες δὲοἱ εἰςτὰς πλησίονἀποθήκας ἐναποθηκευμένοι δημητριακοὶ καρποὶἀπωλέσθησαν,παρασυρθέντεςὑπὸ τοῦ ὁρμητικοῦ ῥεύματος. Ὁ δήμαρχος τοῦ Μέϊδυχεδ διέθεσεν ἀριθμόν τινα ἁλιευτικῶν πλοιαρίων ὅπως διαπεραιωθῶσιν οἱ κάτοικοι εἰς τὰς οἰκίας των ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις εἰς τὰς μεγάλας ὁδούς. αἵτινες εἶχον μεταβληθῆ εἰς τρέχοντας ποταμούς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία προσῆλθεν ἀρωγός, καθόσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐργαζόμενοι δι' ἰδίων αὐτῶν λ)σμῶν. μετέβαινον διὰ τῆς ῥηθείσης μεθόδου εἰς τὰς οἰκίας των, ἀστειευόμενοι συνάμα ἐπὶ τοῦ νέου τούτου τρόπου τοῦ διασχίζειν τὰς ὁδούς. Κατὰ τὸ ἄκρον τῆς γεφύρας τοῦ λειμῶνος σφοδρότατον ῥεῦμα ἐξορμῆσαν ἀπὸ ἐγκαρσίας ὁδοῦ, παρέσυρεν ἐπὶ στιγμὴν ἀκάτιά τινα, ἐδέησε δὲ ἵνα οἱ ἐπιβαίνοντες καταβάλωσι πάσας τὰς δυνάμεις των καὶ σωθῶσι κωπηλατοῦντες. Οἱ ἀπὸ δεκαετίας κατοικοῦντες τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπέστησαν καὶ πρὶν τὰ αὐτὰ δεινὰ ἀλλ' οὐχὶ καὶ τόσον ὑπερβολικὰς ζημίας. Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς πληροφορίας οὐδεὶς ἐπνίγη. Ἐπὶ στιγμὴν διεδόθη ὅτι ἀπωλέσθη μικρόν τι παιδίον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἑσπέρας τὸ χαμένον ἐπανευρέθη περιχαρὲς πλέον ἐπὶ μικρᾶς σκάφης, ἀφοῦ πρότερον ἐξετέλεσεν ὁλόκληρον περίπλουν ἀνὰ τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς κήπους τῶν παρακειμένων οἰκιῶν. Τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μέϊδνχεδ ἐπισυμβαίνοντα ἐπεισόδια εἰσὶ λίαν περίεργα, δύναταί τις δὲ νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων ἐκ τοῦ ὅτι ταῦτα φθάνουσι μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν ὀπισθίων τροχῶν καὶ τοῦ στήθους τῶν μικροσώμων ἵππων, οἵτινες, ἀψηφοῦντες καὶ πλήμμυραν καὶ τὰ πάντα, συγκοινωνοῦσι χάριν τῶν ἐμπορίου ἐλευθέρως με τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς γεφύρας, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ὁποίας παρουσιάζεται ἡ μεγαλοπρεπὴς θέα τοῦ ἐξογκουμένου καὶ ὁρμητικοῦ ποταμοῦ.

ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰσπανίας αἱ εἰδήσεις τῶν πλημμυρῶν ὁσημέραι ἀποβαίνουσι σοβαρώτεραι ἡ δὲ δυστυχία ἐπαισθητοτέρα. Ἕνεκα τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ Ἔβρου, ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Βαρκελώνης καὶ Καστελὸν διεκόπη, οἱ δὲ συρμοὶ διὰ τὰ μεσημβρινὰ μέρη δὲν δύνανται νὰ προχωρήσωσι πέραν τῆς ἐπὶ τῇ βορείου ὄχθης τοῦ ποταμοῦ τῆς πόλεως Τορτάζης. Ὁ Ἔβρος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑψοῦται, ἐπλημμύρησεν ἤδη ὁδούς τινας τῆς Τορπάζης καὶ μέρος τῆς πέριξ χώρας. Εὐτυχῶς ὅμως μέχρι τοῦδε θύματα δὲν ἀριθμοῦνται. Ἐκ διαφόρων σημείων φθάνουσιν εἰς Γρενάδαν πληροφορίαι περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πλημμυρῶν. Πᾶσα συγκοινωνία μετὰ τοῦ χωρίου Βέρχουλες τῆς ἐπαρχίας Γρανάδας διεκόπη ἐντελῶς, ἀφ' ἑτέρου μεγάλαι πλημμύραι ἀγγέλλονται ἐκ τοῦ χωρίου Γουάλχος. Πρὸς δὲ καὶ τὸ χωρίον Οὔρκα περιεκυκλώθη καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἡ ζημία εἰς πάντα ταῦτα τὰ μέρη εἶνε μεγίστη.

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Αἱ πλήμμυραι ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ ἐλαττοῦνται, ἐπροξένησαν ὅμως μεγίστην καταστροφὴν εἴς τινας τῶν πλουσιωτάτων γεωργικῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ ὑπὸ ποταμῶν διασχιζόμεναι πεδιάδες μετεβλήθησαν εἰς λίμνας. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε κατεπειγόντως προσωρινὸν βοήθημα 1,200,000 φράγκων.

—

Ἀπὸ τὴν Περπινίαν τῆς Γαλλίας λαμβάνομεν τὰς ἀκολούθους ὀλεθρίας εἰδήσεις. Ἓν τῶν περιεργοτάτων ἀποτελεσμάτων τῆς συνεχοῦς ὑψώσεως τῶν ὑδάτων τῶν δύο ποταμῶν παρὰ τοὺς ὁποίους ἡ πόλις κεῖται, εἶνε ὅτι τὰ πόσιμα ὕδατα ἐστείρευσαν. Ὁ ποταμὸς Τὲτ κατέστρεψε τὴν ὑποβρύχιον διώρυγα ἐκ τῆς ὁποίας ἐλάμβανε τὸ ὕδωρ ἡ πόλις, τὰ δὲ τεθολωμένα ὕδατά της ἐπλήρωσαν τοὺς ὑδατοσωλῆνας, ὡς ἐκ τούτου οἱ κάτοικοι ἐξηναγκάσθησαν νὰ ἀντλῶσι πόσιμον ὕδωρ ἐκ παλαιῶν καὶ ἀχρήστων φρεάτων καὶ κρηνῶν. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπιπτεν ἡ βροχὴ χθὲς ἀκαταπαύστως, ἡ δὲ σφοδρότης αὐτῆς ηὔξησε ἐπὶ πολύ, μετὰ ἔκρηξιν κεραυνοῦ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Εἰς τὸ Σιρὰχ πλησίον τῆς Crodes, δύο γυναῖκες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ μετὰ δυσκολίας ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγωσιν τὸν κίνδυνον, τῆς οἰκίας των ἐν μέρει καταπεσούσης διὰ τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἐδάφους. Τὰ κτήνη των ἐνεταφιάσθησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἀλλ' ὁ κοιτὼν των ἔμεινεν σῶος οὕτω ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγωσι τὸν θάνατον ἐκ θαύματος.

Ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῆς Narloune καὶ τῶν Γερμανικῶν σιδηροδρόμων ἀπεκατέστη, ἀλλ' ὅμως διακόπτονται εἰσέτι μεταξὺ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῶν ναυπηγικῶν πόλεων τοῦ Corssans, Biste Moux καὶ Cannes. Εἰς τὴν ἀπὸ Bordanux μέχρι Cetta σιδηροδρομικὴν γραμμὴν οἱ ἐπιβάται μεταφέρονται δι' ἁμαξῶν ἀπὸ Narbonne εἰς Corssans. Κατὰ τηλεγράφημά τι ἐκ Moutlunis εἰς χωρίον τι τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Πυρηναίων, ἡ βροχὴ διαλύουσα τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι χιόνας ἐπαυξάνει τὴν πλημμύραν. Τὴν νύκτα ἐνέσκηψε ὡσαύτως σίφων ὁ ὁποῖος κατέστρεψε τὸ Kactres καὶ τὰ προάστειά του. Εἶνε ὅμως εὐχάριστον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ πλήμμυρα ἂν καὶ ἐπροξένησε σπουδαίαν βλάβην εἰς τὰ κτήματα καὶ τὴν γεωργίαν, οὐδεμίαν ὅμως ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν κατέστρεψεν.

Τὴν αὐτὴν τύχην τῆς Νοτίου Γαλλίας ὑπέστη καὶ ἡ Ἰταλία. Οἱ ποταμοὶ Μίνσιος Ἄδδα καὶ Λάμπρο ἐπλημμύρησαν καὶ ἡ μεταξὺ Ἁγίου Beniguo καὶ ἁγίου Pier d' Arena μέχρι τῆς Γενούης, σιδηροδρομικὴν γραμμὴ διεκόπη.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν «Σημαίαν τοῦ Λονδίνου» ἀναφέρει ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Μοζὲλ» τὸ μεταφέρον τὸ ταχυδρομεῖον μεταξὺ τοῦ λιμένος Λιμῶν καὶ Κολών, ἐναυάγησε καὶ κατασυνετρίβη ἐπὶ τῶν βράχων, ἕνεκα φοβερᾶς θυέλλης δέκα μίλλια μακρὰν τῆς Κολών. Εὐτυχῶς τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἅπαντες διὰ τῶν λέμβων διεσώθησαν. Τὸ «Μοζὲλ» ἦτο τριῶν χιλιάδων τριακοσίων τόνων καὶ ἀνῆκεν εἰς τὴν Βασιλικὴν Ταχυδρομικὴν Ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου.

* * *

Οἱ φοβεροὶ σεισμοὶ τῆς Νιπών, τῆς μεγαλειτέρας νήσου τῆς Ἰαπωνίας, περὶ τῶν ὁποίων ἀνεφέραμεν εἴς τινα τῶν προηγουμένων ἡμῶν φύλλων ἐξακολουθοῦσιν. Τοῦ τηλεγραφικοῦ καλωδίου θραυσθέντος ἐκ τοῦ πρώτου σεισμοῦ, αἱ εἰδήσεις ἔρχονται βραδύτατα· καὶ ὅμως ἔκτοτε ἐγένετο γνωστόν, ὅτι ἐφονεύθησαν πολυπληθεῖς καὶ αἱ ζημίαι καθ' ὅλην τὴν παραλίαν εἶνε σπουδαιόταται.

Ἐν Λονδίνῳ οἱ ἐπιζῶντες ἀξιωματικοί, οἱ συμμετασχόντες τῆς ἐν Βαλακλάβᾳ φοβερᾶς ἐπιθέσεως τοῦ ἱππικοῦ κατὰ τῶν ῥωσσικῶν πυροβόλων τὴν 14(26 Ὀκτωβρίου τοῦ 1854 (The Charge) ἑώρτασαν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς συμποσιάσαντες ἐν ἀκράτῳ εὐθυμίᾳ. Ἐν αὐτῷ παρῆσαν πέντε στρατηγοί, ὡς ὁ Σὶρ Ἐδουάρδος Κοῦπερ Χότζ, ἄλλοι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ λόρδοι. Καὶ ἐν St James' Hall τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας τεσσαράκοντα περίπου τῶν κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην ἀγωνισαμένων στρατιωτῶν συνεδείπνησαν, διελθόντες τὴν ἑσπέραν ἐν εὐθυμίᾳ διὰ διαφόρων ᾀσμάτων καὶ ἀπαγγελιῶν. Ἐπίσης ἐν Χασινσλῶ τὰ μέλη τοῦ 17ου συντάγματος τῶν λογχιστῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Βένσον καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τιμῶντα δώδεκα τῶν ἐπιζώντων ἐκ τῆς διασήμου ἐκείνης Ἐπελάσεως, ὄντας ἄλλοτε μέλη τοῦ αὐτοῦ συντάγματος ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς παραθέντες τιμητικὸν γεῦμα. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦν καὶ ὁ τότε ἀρχισαλπιγκτὴς Λάνδριφτ, ὅστις ἐσάλπισε εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ αὐτὸ τῆς Ἐπελάσεως πρόσταγμα τῆς ἀξιομνημονεύτου ἐκείνης μάχης.

—

Ἕνεκα τοῦ ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐπικρατοῦντος ἐρεθισμοῦ στάσεις ἠγέρθησαν ἐν Κορδοβᾷ καὶ Τσουκουμᾷ τῆς Ἀργεντινῆς. Ἡ Ἀστυνομία συνεπῶς ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ πλήθους, πολλοὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἄλλοι ἐπληγώθησαν.

—

Ἐν Αὐστρίᾳ ἀνεκαλύφθη, ὅτι ὑπῆρχε συνεννόησις μεταξὺ ἱππηλατῶν τινων καὶ τινων ἄλλων ὅπως ἐξαπατῶσι καὶ λῃστεύωσι τὸ εἰς τὰς ἱππηλασίας ἐνδιαφερόμενον κοινόν, συνεπῶς ἡ κοινὴ ἀγανάκτησις ἔφθασεν ἐπὶ τοσοῦτο διὰ τὰ ἱπποδρομικὰ ταῦτα σκάνδαλα, ὥστε ἐπερωτήθη ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ προσαχθῶσιν οἱ ἔνοχοι ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

Κατασκευάζονται εἰς τὴν Γερμανίαν ὕελοι περιέχοντες ὀξέα φωσφόρου καὶ βώρακος. Λέγεται, ὅτι φακοὶ κατεσκευασμένοι ἐκ τοῦ ὑέλου τούτου δύνανται νὰ διακρίνουν καθαρώτατα ἀντικείμενα διαμέτρου τὸ εἰκοστὸν ἑνὸς χιλιοστοῦ.

* * *

Τὸ νέον πολεμικὸν καταδρομικὸν τῆς Ἀγγλίας «Θέτις» διατρέχον 21 μίλια τὴν ὥραν ἐκτελέσαν τὰς δοκιμάσεις του λίαν ἐπιτυχῶς διετάχθη παρὰ τοῦ ναυαρχείου τῆς Ἀγγλίας πάραυτα νὰ ἐφοπλισθῇ.

* * *

Αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῶν ὀρέων τῆς Νέας Ζηλανδίας θεωροῦνται αἱ δεύτεραι μετὰ τὰς Ἑλβετικὰς Ἄλπεις ὅπως δὲ ἐνθαρρυνθῇ ὁ ὀρεινὸς βίος ἐσυστήθη σύλλογος εἰς τὴν ἀποικίαν αὐτὴν καλούμενος «Ὀρεινὸς τῆς νέας Ζηλανδίας σύλλογος» ὅπως ἱδρύσῃ χωρία καὶ πόλεις ἐπὶ τῶν ὀρέων τούτων.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὸ πολίτευμα

—

(Συνέχεια)

Μόλις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Γουλιέλμου Δ'. τὸ κοινοβούλιον ἀπέκτησε δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν λεγομένων κληρονομικῶν τοῦ στέμματος προσόδων, ὧν πᾶσαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων πόρων, ὑπόκεινται νῦν εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ κοινοβουλίου. Ὡς δὲ ὑπέδειξα ἤδη, ἡ μὲν πρόσοδος τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας εἶνε νῦν ὡρισμένη εἰς λίρας 385,000, ἀλλ' εἰς τὰ τέκνα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου εἰδικαὶ ἐπιχορηγήσεις.

Αἱ οὕτω παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου πρόσθετοι ἐπιχορηγήσεις εἰς τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν τῆς Οὐαλίας καὶ εἰς ἄλλα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μέλη, ἀναβαίνουσιν εἰς ὁλικὴν ἐτησίαν δαπάνην 156,000 λίρας (3,900.000 φρ.). Ὅταν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι μόνον αἱ τοῦ στέμματος γαῖαι αἱ παραδοθεῖσαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κοινοβουλίου, ἀποφέρουσιν ἐτησίαν πρόσοδον περίπου 380,000 λιρῶν, καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἡ τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος ἐπιβαρύνουσα δαπάνη πρὸς διατήρησιν τῆς βασιλικῆς ἀξιοπρεπείας οὐδόλως εἶνε ὑπέρογκος, ὡς ἐνδιαφερόμενοί τινες προσπαθοῦσι νὰ παραστήσωσιν, ἀλλ' ὅτι τοὐναντίον τὸ ἔθνος μεγάλα ἠρύσατο ὠφελήματα συγκατατεθέν, εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν κληρονομικῶν προσόδων, ἃς ἄλλοτε ἐκαρποῦτο τὸ στέμμα, νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου ὁρισθὲν ἐτήσιον ποσόν.

Πάντες οἱ μεγάλοι λειτουργοὶ τοῦ κράτους, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ δικασταί, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ διορίζονται ὑπὸ τῆς βασιλίσσης ἢ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον εἶνε ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἱκανότητα τῶν διοριζομένων προσώπων, καὶ διὰ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι διατελοῦσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὸ καὶ ὁ ἡγεμὼν ἐγκρίνει, ὡς εἰκός, τὸ προτεινόμενον πρόσωπον.

Πρὶν ἢ περάνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην σκόπιμον εἶνε νὰ εἴπω τινὰ περὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ὁ σύμβιος τῆς βασιλίσσης, καὶ ἡ συμβία τοῦ βασιλέως, οὐδέν, ὡς τοιοῦτοι λαμβάνουσι μέρος ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς χώρας. Εἶνε μόνον ὑπήκοοι τοῦ στέμματος καὶ δύναται νὰ διορισθῶσιν εἰς πᾶσαν θέσιν, εἰς ἣν δύναται νὰ διορισθῇ καὶ πᾶς ἄλλος ὑπήκοος. Ἡ συμβία τοῦ βασιλέως ἀπολαύει προνομίων τινων καὶ ἰδίας τινὸς προστασίας. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνάγῃ καὶ νὰ ἐνάγηται ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου ὡσεὶ ἦτο ἄγαμος. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράζῃ γαίας καὶ νὰ πωλῇ αὐτάς. Οὐδεμία ἄλλη ἔγγαμος γυνὴ δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἔχει ἴδιον προσωπικὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ ἰδίους ὑπαλλήλους. Τὸ ἄτομον αὐτῆς εἶνε ἱερὸν ὡς καὶ τὸ τοῦ βασιλέως.

Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας εἶνε ὁ πρεσβύτατος τοῦ ἡγεμόνος υἱός, καὶ διάδοχος τοῦ στέμματος. Γεννᾶται δοὺξ τοῦ Cornwall, μετὰ ταῦτα δὲ γίνεται πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας καὶ κόμης τοῦ Chester καὶ τοῦ Δουβλίνου. Τὸ ἄτομον αὐτοῦ καὶ τὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἰδιαζόντως προστατεύονται ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἐὰν ὁ πρεσβύτατος υἱὸς ἀποθάνῃ, ὁ μετ' αὐτὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ γίνεται πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας καὶ κόμης τοῦ Chenster, ἀλλ' οὐχὶ καὶ δοὺξ τοῦ Cornwall.

Βασιλικὴ πριγκίπισσα ὀνομάζεται ἡ πρεσβυτάτη θυγάτηρ τοῦ ἡγεμόνος. Τὸ ἄτομον αὐτῆς ἐπίσης ἰδιαζόντως προστατεύεται. Καὶ ἐὰν δὲν ἔτεκεν αὕτη υἱὸν ἢ ἐὰν οὗτος δὲν ζῇ, ὅπως κληρονομήσῃ τὸ στέμμα, γίνεται ἐκείνη βασίλισσα.

Εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ὁ νόμος οὐδὲν χορηγεῖ ἴδιον δικαίωμα. Τάσσονται πρὸ πάντων τῶν δουκῶν, καὶ εἶνε ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου 12 Γεωργίου Γ'. Κεφ. 11. τοῦ ὀνομαζομένου «νόμος περὶ βασιλικῶν γάμων» νὰ ἔρχωνται εἰς γάμου κοινωνίαν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἡγεμόνος, δηλουμένης διὰ τῆς μεγάλης σφραγῖδος· ἀλλὰ συνάμα διατάσσεται, ὅπως «ἐκεῖνοι τῶν ἀπογόνων τοῦ Γεωργίου Β'· οἵτινες ἔχουσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, δύνανται, ἀφοῦ δώδεκα μῆνας πρότερον γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὸ μυστικὸν τοῦ βασιλέως συμβούλιον, νὰ συνάψωσι καὶ τελέσωσι γάμον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ στέμματος, ἐκτὸς ἐὰν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἀμφότεροι τοῦ κοινοβουλίου οἱ κλάδοι, ῥητῶς ἐκφράσωσι τὴν ἐπὶ τῷ τοιούτῳ γάμῳ ἀποδοκιμασίαν αὐτῶν». Οἱ λαμβάνοντες μέρος ἢ παρευρισκόμενοι κατὰ τὴν τελετὴν ἀπηγορευμένου γάμου, εἰς βαρείας ὑπόκεινται ποινάς. Ὁ προμνημονευθεὶς νόμος δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ τέκνα τῶν πριγκιπισσῶν, αἵτινες ἐνυμφεύθησαν πρὸς ξένους πρίγκιπας.

Ἐκ τοῦ γενικοῦ τούτου σκιαγραφήματος περὶ τῶν προνομίων τοῦ στέμματος, καὶ τῆς θέσεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, θέλετε ἐννοήσει τὴν σημασίαν τοῦ λεγομένου, ὅτι ἡ Ἀγγλία διατελεῖ ὑπὸ «περιωρισμένην μοναρχίαν». Ἄλλων χωρῶν οἱ ἡγεμόνες διϊσχυρίζονται ὅτι κέκτηνται δικαίωμά τι ἐκ Θεοῦ ὅπως κυβερνῶσιν· ὁ ἡγεμὼν ὅμως τοῦ οἴκου τοῦ Hanover οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἀξίωσιν, καθ' ὅσον κατέχει τὸν θρόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντάγματος, καὶ αὐστηρῶς ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένους ὅρους.

Ἀλλὰ καίτοι ἡ τοῦ μονάρχου ἄμεσος ἐξουσία εἶνε μικρά, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ὅμως ἐξασκουμένη ἔμμεσος ἐπιρροὴ εἶνε μεγίστη.

Αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ συμπάθειαι δὲν εἶνε ἐστερημέναι βαρύτητος, ἅτε δὴ ἐκλέγοντος τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον ἄνδρα ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος πολιτικοῦ κόμματος ὅστις λαμβάνει τὴν πρωθυπουργίαν· ὡς κεφαλὴ δὲ τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας, δύναται ἐπαισθητῶς νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τὰ ἤθη τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ προαγάγῃ ἢ νὰ παρακωλύσῃ τὴν πρόοδον πάσης βελτιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἡ βουλὴ τῶν λόρδων

Τὸ ἡνωμένον κοινοβούλιον.—Σύνθεσις τῆς βουλῆς τῶν λόρδων.—Πνευματικοὶ λόρδοι.—Κοσμικοὶ λόρδοι.—Τάξις τῶν πνευματικῶν λόρδων.—Τίτλοι καὶ τάξις τῶν κοσμικῶν λόρδων.— Ἵδρυσις τῶν ἀριστοκρατορικῶν τίτλων. Ἡ ψηφοφορία τῶν λόρδων.—Προνόμια τῶν λόρδων.—Τὸ ὕπατον ἐφετεῖον.

Ἡ βουλὴ τῶν λόρδων, κατατάσσεται ἀμέσως μετὰ τὸ στέμμα, ὡς δευτέρα τοῦ βασιλείου ἐξουσία. Τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐξιστόρισα ἤδη ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ.

Πρὸ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἡ Ἰρλανδία καὶ ἡ Σκωτία εἶχον ἑκάστη ἴδιον κοινοβούλιον διὰ τὸ Ἡνωμένον βασίλειον. καὶ μόνον ὡρισμένος ἀριθμὸς λόρδων ἐκ τῶν ἄλλων δύο χωρῶν ἔχουσι θέσεις ἐν αὐτῷ. Οἱ μὲν Ἰρλανδοὶ ἀντιπροσωπευτικοὶ λόρδοι ἐκλέγονται ἰσοβίως ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ὁμοτίμων, οἱ δὲ τῆς Σκωτίας δι' ἑκάστην σύνοδον τοῦ κοινοβουλίου. Τὰ μέλη τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξεως τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἅτινα δὲν ἔχουσι θέσεις ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἀπολαύουσι παντὸς ἄλλου προνομίου τῆς ἑαυτῶν τάξεως, καὶ τούτων ἔχουσιν ἀγγλικοὺς τίτλους. Οὕτω ὁ Σκῶτος δοὺξ τοῦ Buccleuch λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων ὡς κόμης τοῦ Doncaste καὶ ὁ Ἰρλανδὸς Μαρκήσιος τῆς Meath ὡς λόρδος Chaworth. Οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἄνω τάξεων τῆς ἀριστοκρατίας ὀνομάζονται λόρδοι ἐξ ἀβροφροσύνης, ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν χορηγεῖ αὐτοῖς προνόμιον τοῦ παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ κοινοβουλίου. Διὰ τὴν Σκωτίαν δὲν γίνονται πλέον λόρδοι· ἀλλ' ὁσάκις τρεῖς θέσεις ἰρλανδῶν μελῶν τῆς βουλῆς τῶν λόρδων κενῶνται, ὁσάκις δηλ. οὐδεὶς ὑπάρχει νόμιμος διάδοχος εἰς αὐτάς, ἡ βασίλισσα δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέον· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰρλανδῶν ὁμοτίμων περιορισθῇ εἰς 100, πᾶσα ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν δύναται ν' ἀναπληρωθῇ. Οὐδεὶς ὑπάρχει περιορισμὸς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βρεττανικῶν ὁμοτίμων οὓς ἡ βασίλισσα δύναται νὰ δημιουργήσῃ·

Ἀκολουθεῖ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου τῆς Παλαιστίνης ἤρχισαν νὰ καλλιεργῶσι βάμβακα οὗτινος ἡ ποιότης εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων.

* * *

Διὰ νὰ κατασκευάσωσιν αἱ μέλισσαι μίαν λίτραν μέλιτος ἐπισκέπτονται 90,000 μέχρι 200,000 ἀνθέων λέγει μία ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἀλλὰ δὲν λέγει καὶ τίς ἐμέτρησεν αὐτὰς καὶ τὰ ἄνθη, καὶ ὁποῖα ἄνθη.

* * *

Ἡ νῆσος τῆς Ἰσλανδίας ἀνεκαλύφθη τὸ 800 ἀπὸ ἕνα Δανὸν πειρατήν.

* * *

Τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Ἱσπανίας ἀφίχθη ἐν Λονδίνῳ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου ἐντὸς εἴκοσι καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μέρας ἀφ' ἧς ἀφῆκε τὴν Οὐκοχάμα πρᾶγμα πρωτοφανές.

* * *

Κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ της ἡ Βουένος Ἄϊρες ἔχει τὸν μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐφημερίδων πάσης ἄλλης πόλεως τουτέστι 22.

* * *

Τὸ 1873 δὲν ὑπῆρχον 450,000 στρέμματα καρποδένδρων κήπων ἐν Ἀγγλίᾳ· νῦν ὑπάρχουσι 650.000 καὶ κατ' ἔτος αὐξάνουσι περισσότερον.

* * *

Ἡ πρωτίστη βιομηχανία τῆς κοιλάδος Ἀμαζῶνος παρὰ τὸν ὁμώνυμον μέγαν ποταμὸν ἥτις εἶνε μία τῶν πλουσιωτέρων καὶ μεγαλειτέρων τοῦ κόσμου διότι ἔχει μῆκος 2,000 μίλια, εἶνε ἡ συλλογὴ τοῦ γόμμεος ἐξ οὗ γίνεται τὸ καουτζοὺκ (ροῦλλερ).

* * *

Αἱ Ἰνδίαι παράγουσι ἕνα βούσσελ (Ἀγγλικὸν κοιλὸν) σίτου δι' ἕκαστον ἄνθρωπον τοῦ πληθυσμοῦ της.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἑπτὰ βούσελ εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ ἡ μεσημβρινὴ Αὐστραλία δέκα καὶ ἐννέα βούσσελς δι' ἕκαστον ἄνθρωπον.

* * *

Τὸ ὅλον τῆς παραγωγῆς τῆς σικάλεως τοῦ κόσμου ἔσεται τὸ παρὸν ἔτος ὡς ἔγγιστα 120,000,000 ἕως 124,000,000 κουαρτάρες ἤτοι 31 ἕως 34 ἑκατομμύρια ὀλιγώτερον τοῦ μέσου ὅρου τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

* * *

Τὸ ὅλον τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου τοῦ παρόντος ἔτους ἔσεται ὡς ἔγγιστα ἀπὸ 250, ἑκατομμύρια μέχρι 258 ἑκατ. κουαρτάρων.

* * *

Τὰ κρόμυα ἦσαν ἀντικείμενα θρησκευτικῆς λατρείας εἰς τοὺς Αἰγυπτίους δύο χιλιάδες ἔτη Π.Χ. ἦλθον δὲ ἐξ Ἰνδιῶν.

* * *

Τίποτε δὲν δεικνύει τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῶν νέων χωρῶν ὅσον ὅτι εἰς τὴν Βικτωρίαν μόνον τῆς Αὐστραλίας ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐφυτεύθησαν μέχρι τοῦ 1888, 38,658 στρέμματα ἀμπέλων τὰ ὁποῖα ἔδωκαν 1,200,442 γαλλόνια οἴνου.

* * *

Ἡ Ἀφρικὴ βαθμηδὸν μεταβαίνει ἐκ τῆς κατοχῆς τῶν ἰθαγενῶν εἰς ἐκείνην τῶν εὐρωπαίων. Ἐκ τῶν ἕνδεκα ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων της ἔμειναν μόνον 3,500,000 τετραγωνικὰ μίλια κυβερνώμενα παρὰ ἐγχωρίων ἡγεμόνων.

* * *

Ἐκ τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ξένων τῶν διαμενόντων εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Ἀργεντίνης 280,000 εἶνε Ἰταλοί, 150,000 Γάλλοι, 100.000 Ἱσπανοί, 40,000 Ἄγγλοι καὶ 20,000 Γερμανοί.

* * *

Ὁ κ. Ἐγίδιο Βιτάλης ἀναφέρει ὅτι ἐφορτώθησαν ἰταλικοὶ οἶνοι διὰ τὴν Ἀγγλίαν τοὺς τελευταίους ὀκτὼ μῆνας μέχρι 31 Αὐγούστου 1891 γαλλόνια 355,123 ἀπέναντι 244,757 τοῦ 1890. Τοῦτο δεικνύει ὁποία ἐπικρατεῖ ἀδράνεια εἰς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον τῶν οἴνων τινὲς τῶν ὁποίων μολονότι ἐξόχου ποιότητος δὲν δύνανται ἔτι νὰ γίνωσι γνωστοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.

* * *

Αἱ 3,333 σύζυγοι τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσχαντῆς εἶνε αἱ περισσότεραι θυγατέρες ὑποτελῶν πρὸς αὐτὸν ἡγεμόνων δίδονται δὲ πρὸς τὴν μεγαλειότητά του οὐ μόνον ὡς σύζυγοι ἀλλὰ καὶ ὅμηροι τῆς ὑποταγῆς των καὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου των πρὸς αὐτόν.

* * *

Μεταχειρίζονται σήμερον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὡρολογίων τὸ παλλάδιον μέταλλον (παλλαδίουμ) τὸ ὁποῖον εἶνε μέταλλον λευκότερον ὁμαλώτερον καὶ μᾶλλον εὐχύτερον ἐκείνου τῆς πλατίνης (πλατίνουμ).

Τὸ ἕβδομον ἑνὸς κόκκου τοῦ παλλαδίου δι' ἠλεκτρικῆς ἐργασίας καλύπτει τὰ τεμάχια ἑνὸς κοινοῦ ὡρολογίου.

* * *

Οἱ ἐπιστήμονες λέγουσιν, ὅτι ἡ χημεία εἰς τὸ μέλλον θὰ διευθύνῃ τὰς μεγαλειτέρας ἐφευρέσεις· συντόμως ἡ καυστικὴ ἡμῶν ὕλη καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς θερμότητος θὰ γίνηται οὕτω ἢ ἄλλως δι' ἀερίων ἢ εἶδος ἀερίων καὶ ἠλεκτρισμοῦ.

Ἐντὸς τετάρτου ἑνὸς αἰῶνος ἀπὸ σήμερον θὰ ἀποροῦμεν πῶς οἱ ἄνθρωποι ἦσαν τόσον μωροὶ ἵνα μεταχειρίζωνται λιθάνθρακας εἰς τοὺς οἴκους των καὶ εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις των.

* * *

Τὸν παρελθόντα μῆνα τὸν Σεπτέμβριον αἱ ἐφημερίδες τῆς Οὐάσιγκτων ἀνήγγειλαν τὴν ἑπομένην παράδοξον ἐφεύρεσιν. Γίνονται πειράματα δι' ὧν θέλει βεβαιωθῇ ἡ ἐφεύρεσις τῆς κατασκευῆς τεχνητῶν νεφῶν δι' ὧν νὰ ἐμποδίζεται ἡ πρόωρος παγωνιὰ ἡ καταστρέφουσα τὴν ὡριμότητα τῶν χορταρικῶν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἀνθέων. Διὰ τῆς ἐφευρέσεως αὐτῆς κατακρατεῖται ἐπίσης ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπὶ τῆς γῆς· (φαίνεται ἡ ῥαδιολογία Ἀμερικανική).

—

6 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

—

Ὁ Τρίκος Μπρῖκος

(Συνέχεια)

Ἀλλὰ τὰ Ἀκροκεραύνεια εἶνε ὄρη ὑπερνέφελα, διακλαδιζόμενα ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς εἰς ὑψηλοὺς ἢ ταπεινούς, ἀλλ' ἐκτεταμένους κορμοὺς βουνῶν δυσβάτων ἐγκλείοντα φύσιν ποικίλην καὶ τρέφοντα ἀνομοίους ἄνδρας, γειτνιάζοντα δὲ πρὸς τὸ ἔδαφος, πρὸς τοὺς ἥρωας καὶ τὰ συμβάντα τῆς παρούσης ἱστορίας. ὥστε ἀνάγκη πρὸς σαφεστέραν ἀντίληψιν πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν διήγησίν μας νὰ περιγράψωμεν ταῦτα, νὰ ῥίψωμεν Ἀριάδνειον μίτον παρὰ τῇ κορυφῇ τῇ καλουμένῃ Χειμάρρᾳ καὶ διὰ τούτου ὁδηγούμενοι διατρέξωμεν τὰ λεγόμενα δυτικὰ Ἀκροκεραύνεια μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῶν Ἀκροκεραυνείων τοῦ νῦν καλουμένου Λιγγουέττα, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν στρεφόμενοι πρὸς τὸν κόλπον τῆς Αὐλῶνος λάβωμεν τὰς ὄχθας τοῦ Ἀώου καὶ καταβῶμεν μέχρι Τεπελενίου.

Τὴν περιγραφὴν ταύτην θεωροῦμεν ἀναγκαιοτάτην ἐν ταύτῃ τῇ εἰσαγωγῇ, ἂν καὶ γινώσκομεν ὅτι εἶνε ὀχληρὸν νὰ ἀπομακρύνωμεν τόσον ἀποτόμως τὸν ἀναγνώστην τῶν διαδραματιζομένων προσώπων, τουτέστι τῆς Χάνκω, Χαϊνίτζας καὶ Χρήστου, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ στάδιον, αἱ ἡμέραι, τὰ πάντα τοῦ ἥρωος τῆς ἱστορίας ταύτης τοῦ Ἀλῆ λέγομεν ἐκ μιᾶς τριχὸς κρέμονται ἐν τῇ μονῇ τῆς Πολλίνας.

Τὰ δυτικὰ Ἀκροκεραύνεια εἶνε γραμμὴ ἀγχίαλος ἐκ πολλῶν κορυφῶν ὡς παραλλήλων κώνων ἀνυψουμένων τέσσαρας τοὐλάχιστον χιλ. πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἄρχονται δὲ ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῆς Χειμάρρας (α) παρὰ τῇ κρήνῃ τῆς βασιλίσσης(β) ἐγερθείσῃ κατὰ τὸν Προκόπιον ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ τῆς Ἄννας Κομνηνῆς, καὶ λήγουσιν ὡς εἴπομεν, εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιγγουέττας.

Οἱ κάτοικοι τούτων τῶν ὀρέων ἦσαν χριστιανοὶ Ἀλβανοὶ καὶ σχεδὸν ἀνώνυμοι, ἔχοντες πολλὰς ἀξιοθαυμάστους στρατιωτικὰς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ πολλὰς κτηνώδεις συνηθείας. Ἦσαν ἀνυπότακτοι καὶ συχνὰ ἐγκαταλιμπάνοντες τοὺς βράχους ἐπεβιβάζοντο εἰς πειρατικὰ πλοιάρια καὶ ἀπεκαθίσταντο τὸ φόβητρον καὶ ἡ μάστιξ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἰταλίας.

Παρ' αὐτοῖς ἡ ἁπλότης, ἡ ἀφέλεια, τὸ ἀκέραιον, ἡ δεισιδαιμονία, τὸ ταλαίπωρον, ἡ τραχύτης, τὸ φιλάρπαγον καὶ τ' ἀμαθὲς βυσσόφρον ἐνίοτε συνεδυάζοντο εἰς ἐκτάκτους καὶ τηλικαύτας συμπτώσεις, ὥστε παρήγοντο χαρακτῆρες δαιμόνιοι, οἵτινες ἤθελον τανύσει λύρας καὶ ἐξάψει φαντασίας ποιητῶν, ἐὰν δὲν ἔπιπτον διὰ παντὸς εἰς τὸ περιβάλλον τὰ πέριξ σκότος καὶ δὲν ἔμενον ἄγνωστοι.

Περιπλέοντες τὰ παράλια ταῦτα οἱ ἄνθρωποι ὄχι μόνον δὲν τὰ ἐπλησίαζον, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπικαλεσθῶσιν εἰς βοήθειάν των πάντας τοὺς ἁγίους τῆς θαλάσσης κατὰ τῶν περιωνύμων τούτων ἀμφιβίων, συνάμα δὲ καὶ τῶν ἰδίων ὀρέων, ἐφ' ὧν ἦτο τὸ ἀδιάκοπον χαλκεῖον τῶν κεραυνῶν τοῦ Ἡφαίστου, ἔνθεν καὶ Κεραύνεια ἐπωνομάσθησαν, καθὼς καὶ κατὰ τῶν ἀκτῶν, ἐξ ὧν ἤρχοντο συχνὰ ὑετοὶ σφοδρότατοι, μεθ' ὧν καὶ ὁ γνωστὸς τῶν ἀρχαίων ἐγχωρίτης ἐκ τοῦ λιμένος Ὀγχησμοῦ (γ) ὅστις ἔπνεεν ἐξ Ἠπείρου πρὸς Ἰταλίαν καὶ ὅστις ὤθησεν ἄλλοτε τοὺς Λοκροὺς τοῦ Θρονίου ν' ἀποβιβασθῶσιν ἐνταῦθα καὶ οἰκοδομήσωσι τὴν πόλιν Θρόνιον.

Ὅλα ταῦτα τῆς ἀρχαίας Ἰλλυρίας ἢ Ἰλιρίδος τὰ παράλια κατῳκοῦντο ἄλλοτε ἐξ ἐθνῶν παντοίων· ὡς τῶν Βουλινῶν τοῦ Νεοπτολέμου ἀρχηγοῦ τῶν Μυρμηδόνων τῶν Ταυλαντιῶν, Παρθεινῶν, Βρυγῶν, Ἐγχελέων, Πελαγόνων, Τριπολιτῶν καὶ ἄλλων λαῶν κατεχόντων ὀλίγας πόλεις, ὀλίγας γαίας, ὀλίγα ποίμνια, διαφερομένων ἀεννάως διὰ μικρὰ αἴτια ὡς οἱ μικροὶ τιμαριῶται, μέχρις ὅτου ὁ ταρβαλέος βραχίων τοῦ πελωρίου Μακεδόνος εἰς μίαν δράκα τοὺς περιέλαβε καὶ τοὺς ἀπεχώνευσεν διὰ παντός.

Περαιτέρω τοῦ φρουρίου τῆς Χειμάρρας καὶ ὀλίγας ὥρας τοῦ χωρίου Βουνοῦ, ὁ περιηγητὴς εὑρίσκει τὴν πολίχνην Δριμάδες εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ὁμωνύμου χειμάρρου, σχεδὸν τέσσαρας ὥρας μακρὰν τῆς παραλίας, ἥτις ὡς ἄλλη Ἐνετία διεκόπτετο ὑπὸ χειμάρρων καὶ γεφυρωτῶν αὐλάκων, οὐχὶ δὲ μακρὰν αὐτῆς τὴν Παλαιάσην, ἤτοι τὴν ἀρχαίαν Παλαίστην καὶ τὸ Ἄορνον τῶν Εὐμενίδων, λιμένα εὐρύχωρον, ἔνθα ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἀπεβιβάσθη ἐκ τοῦ Βρεντεσίου, ὅτε εὑρίσκετο εἰς τὸν κατὰ τοῦ Πομπηΐου πόλεμον εἰς Ἰλλυρίαν (δ).

Ἐπιστεύετο, ὅτι ἐνταῦθα ἦτο φωλεὰ πολυαρίθμων διαβόλων καὶ ὅτι διακεκριμένως ἤκουον συχνὰ τοὺς φοβεροὺς μυκηθμοὺς τῶν λυκανθρώπων ἐπισκεπτομένων ἐτησίως ἀπὸ τῶν Χριστουγένων μέχρι τῶν Θεοφανείων ταῦτα τὰ ἐξωτικά.

Ὁποίαν ἀφυΐαν καὶ ξηρασίαν δὲν παρίστα ἡ στεῖρα, χιονώδης καὶ ἀνήπιος αὕτη ἅλυσις τῶν δυτικῶν Ἀκροκεραυνείων. Εἶνε πάντη ἀδύνατον διὰ λόγων νὰ ζωγραφίσῃ τις τὴν τοιαύτην κατάστασιν. Ἐνταῦθα δὲν κατώκουν πλέον εἰμὴ ὀλίγα μεταβατικὰ πτηνά, διαβατικοί τινες ποιμένες καὶ ἐνίοτε οἱ πεφοβισμένοι ἁλιεῖς τῶν κοραλλίων, ἡ δὲ ἐπίλοιπος χώρα ἐγκατελιμπάνετο ὁλοκλήρως ἐν τῇ ἀγριότητι αὐτῆς, εἰς τοὺς σταθεροὺς κατοίκους της, τοὺς ἰοβόλους ὄφεις, τὰ σαυροειδῆ ἑρπετά, καὶ συχνότερον πρὸς τὰ φανταστικὰ τέρατα τῆς γονιμωτάτης δεισιδαιμονίας. Ἀλλ' ὅσῳ τις ὁδεύει ἔσω πρὸς ἀνατολὰς ἡ φύσις ἐξημεροῦται, αἱ ἰσχναὶ στριφνώδεις ῥυτίδες αὐτῆς ἐξαφανίζονται. τὸ χρῶμα τοῦ κάλλους ἐπιθέτει ζωγράφου βαφὰς καὶ ἡ ἄργυλος, ὁ γρανίτης ἢ ὁ χαλικρὸς βράχος ἐνταφιάζονται βαθμηδὸν ὑπὸ τὰ φυτάλια καὶ δάπεδα τῆς χλόης. καὶ τὸ μέρος τοῦτο μεταλλάσσει ὀνομασίαν καὶ καλεῖται τώρα ἀνατολικὰ Ἀκροκεραύνεια. ἤτοι τὰ ὄρη τῶν Γιαπουρίδων. Ἐνταῦθα ἦσαν ὡς προείπομεν οἱ Δουκάτες ἡ πρωτεύουσα τῶν Γιαπιτζίδων ἐκ χριστιανῶν καὶ μωαμεθανῶν τότε κατοικουμένη. Ἐνταῦθα ἀπαντᾷ τις ποίμνια, κωμοπόλεις καὶ χωρία μὲ λαοὺς ἀνδρειοτάτους, εἰθισμένους νὰ κοιμῶνται εἰς τὰς χαράδρας ἢ τὰ ἄντρα ὡς εἰς τὰς κλίνας των, ἐνίοτε ὅμως κυμαινομένους ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς διαφθορᾶς ἐπιθυμιῶν.

Ἡ πυρίτις κατεσκευάζετο ὡς ἄρτος εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν, πρᾶγμα ἱκανὸν νὰ καταδείξῃ, μὲ τίνας θέλει συναντηθῇ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ταύτῃς τῆς διηγήσεως ὁ ἀναγνώστης.

Ὅσῳ προχωρεῖς ἀνατολικῶς ἐκ τοῦ ὕψους τούτου μακρόθεν ἐκτυλίσσονται ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου αἱ μεγαλοπρεπεῖς κοιλάδες τοῦ Αὐλῶνος καὶ Δρινουπόλεως καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τούτου ὑπὸ διαφόρους καμπύλας ὡς κρυστάλλινοι ὄφεις περιστίλβουσιν ὁ Ἀῶος καὶ ὁ Κελυδνὸς τὰς σπείρας των.

Ἐφ' ὅσον πορεύεσαι πρὸς ἀνατολάς, τόσῳ τὰ πράγματα οὐσιωδῶς μεταβάλλονται. Εἰς τὴν τότε ὁμοσπονδίαν τῶν ὀγδοήκοντα κωμοπόλεων αἵτινες στεφανοῦσι τὰ δάση, τοὺς δρυμόνας ἢ τὰς ἀκρωρείας τῆς ἀποτόμου φύσεως, ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ὁμοιότης εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ συσκευὴν τῶν οἴκων, οἷα καὶ εἰς τὰς φυσιογνωμίας. Τὸ ἄροτρον ἐνταῦθα ἀπετέλει μέρος τῆς πανοπλίας τῶν ἀνδρείων καὶ ὁ ταξειδιώτης κατηύθυνετο γευόμενος ἀντὶ χόρτων ἄρτον ἐκ σίτου ἢ κριθῆς. ἐλαίας ἢ φασόλια καὶ κρέας ἄφθονον τῶν διακοσίων ἢ τετρακοσίων χιλιάδων αἰγῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν κεφαλικὴν λεγομένην περιουσίαν τῶν καπετάνων· προσθέσατε καὶ τὸ μικρὸν μὲ τοὺς Ἰονίους ἐμπόριον τῶν ἐρίων, τοῦ κηροῦ, τοῦ πρινοκοκκίου, τῆς ξυλικῆς, τῆς ῥιτίνης, τῶν δερμάτων καὶ θέλετε εὕρει τὸν Γιαπιτζῆ τῶν ἀνατολικῶν Ἀκροκεραυνείων οὐχὶ τόσον ἐλεεινὸν ὡς τὸν τῶν δυτικῶν. Τὸ φιλόπτωχον ὅμως ἐνταῦθα ἦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ εἰς μείζονα βαθμόν· καὶ ἐπειδὴ ἡ βιαιοπραγία ἀπετέλει τὸν κυριώτερον κώδικα τῆς τότε νομοθεσίας, καὶ ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος ἦτο τὸ νὰ νομίζηταί τις πλούσιος, πολλοὶ τούτων ἔκρυπτον τὸν σῖτον εἰς τὰ λεγόμενα ἀμπάρια καὶ τὸ χρυσίον εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἀκαλλιεργήτου γῆς.

Θέλομεν ἴδει ἀκολούθως ὅτι ἐξ ἑνὸς τοιούτου κρυφῶνος ἐξῆλθεν ὁλόκληρος ἱστορικὴ ὕλη τοῦ συγγράμματος τούτου.

Πρὶν ὅμως προχωρήσωμεν καὶ πρὶν ἀπομακρυνθῶμεν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν διήγησίν μας χωρογραφιῶν, εἶνε ἐπάναγκες νὰ ἐπενθυμίσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὗτοι οἱ ὀρεινοὶ μουσουλμάνοι καὶ χριστιανοὶ δὲν ἦσαν φανατικοί, προσήγγιζεν ὁ εἷς τῷ ἄλλῳ μᾶλλον ἢ σήμερον. Ἀμφότεροι ὠνομάζοντο Ἀλβανοί· ἀλλ' ὁ τουρκαλβανὸς ἑώρταζε τὸ Πάσχα μετὰ τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας, μεθ' ἧς ὁ χριστιανὸς ἑώρταζε τὸ Βαϊράμιον ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ τζαμία καὶ μιναρέδες εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τότε δὲν ὑπῆρχον, οἱ μωαμεθανοὶ ἔτεινον ἐν τῇ ληθαργίᾳ τῆς Υ. Πύλης νὰ ἐκχριστιανισθῶσιν ἅπαντες, ἂν δυστυχῶς ὁ ἥρως τῆς ἱστορίας μας Ἀλῆς δὲν ἔδιδε διαφορετικὴν στροφὴν εἰς τὰ πράγματα. Ἡ συνάφεια αὕτη ὑπῆρχεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε συνήπτοντο καὶ συνοικέσια μεταξύ των.

Ἡ ὄψις τῶν ἀνδρῶν τούτων γενικῶς εἶνε ἐκπληκτική. Εἰσὶν ἀναστήματος μᾶλλον ὑψηλοῦ, νευρώδεις, ἄσαρκοι καὶ μὲ ὀσφὺν λεπτοτάτην ἕνεκα τῆς παιδιόθεν συσφίγξεως τῆς ζώνης. Τὸ πρόσωπόν των ἦτο ὡραῖον καὶ μᾶλλον προτεταμένον πρὸς τὸ μέσον, ὅπερ σχηματίζει τὴν προσωπικὴν γωνίαν ὀρθήν, καὶ δίδει εἰς τὸ μέτωπον καὶ τὴν ῥῖνα τὴν κάθετον διεύθυνσιν, ἥτις ἀπετέλει τὸν κλασικὸν τύπον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Δὲν ἔφερον πώγωνα, οὔτε περιγένεια, ἀλλὰ λεπτὸν μύστακα ὡς ἀρτιφυῆ, ἐστριμμένον ὡς βελόνην εἰς τὰς δύο ἄκρας. Τὸ χρῶμά των δροσερὸν καὶ πλῆρες ζωηρότητος, οἱ ὀφθαλμοὶ διαπεραστικοὶ καὶ πάντοτε ἐμψυχωμένοι, τὸ μέτωπον μᾶλλον στενόν, οἱ ὀδόντες λευκοί, ὁ λαιμὸς μακρός, τὰ στέρνα εὐρέα καὶ θολωτά, αἱ κνῆμαι πλήρεις ἰνῶν καὶ νεύρων πλὴν ἰσχναί. Ἦσαν εὔζωνοι λιγυροί, ταχεῖς τοὺς πόδας. πάντοτε σχεδὸν εὔθυμοι, ἀλλὰ ῥαγδαῖοι, χαλεποί, ὀξύθυμοι, κληρονομικῶς δὲ ἐκδικητικοὶ καὶ λίαν φιλάργυροι.

Αἱ γυναῖκές εἰσι κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἰδίου ἀναστήματος καὶ τοῦ αὐτοῦ σθένους, πολλαὶ δὲ κάλλους διαρκοῦς καὶ ἐξιδιασμένου καὶ πισταὶ σύντροφοι τοῦ συζύγου εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τοὺς πολέμους.

Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ κεφαλοχώρια ταῦτα τῶν ἀνατολικῶν Ἀκροκεραυνείων, κατοικούμενον τότε ὁλόκληρον ὑπὸ Χριστιανῶν, ἐνῷ σήμερον εἶνε τὸ ἀνάπαλιν, οὐχὶ μακρὰν τῆς Συσχίτζας, ὀνομαζόμενον τὰ Κάνινα, κατῴκει τότε ἀνήρ τις χῆρος ἑξηκοντούτης ὀνομαζόμενος Τρίκος Μπρῖκος, ὑπ' οὐδενὸς ἀγαπώμενος, τῆς μᾶλλον ἀπεχθοῦς φυσιογνωμίας, ἄνευ ὀφρύων, ὡς αὗται νὰ ἐπυρπολήθησαν, μὲ δύο μεγάλα κεκλεισμένα τραύματα εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀποφεύγων τοὺς πάντας, πλὴν καὶ ὑπὸ πάντων περιφρονούμενος. Ἂν δὲ καὶ ῥυπαρὸς ἀείποτε, καὶ τακώδης, ὑπεβλέπετο ὡς κάτοχος κολοσσαίας περιουσίας, διότι ἠγόραζε τοῖς μετρητοῖς τὰ προϊόντα τῶν ἄλλων ἀποστέλλων αὐτὰ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Αὐλῶνος διὰ πλοίων εἰς Νεάπολιν καὶ Ἐνετίαν. Οὐδεὶς ἐγνώριζε πόθεν ἐπορίζετο τὸ μέγιστον ποσὸν τῶν χρημάτων. πάντες δὲ ἔλεγον, ὅτι ἡ Παναγία τοῦ τὰ ἔφερεν κατ' ἔτος, ἵνα ἀγοράζῃ τὰ προϊόντα τῶν χωρίων καὶ ἐξάγῃ ὅπως πωλ ηθῶσιν ὑπὲρ τῶν μοναστηρίων τῆς δούλης Ρ ω μ η ο σ ύ ν η ς. Οὔτε τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἐγνώριζον, ἀλλ' οὔτε ὑπῆρχεν εἰς τὸ χωρίον ἄνθρωπος νὰ μαρτυρήσῃ, ἂν ἦτο καθ' αὐτὸ Κανινιώτης ἢ ἄποικος.

Ἡ περιέργεια καὶ τὸ φιλάρπαγον ὤθησεν κατ' ἀρχάς τινας τῶν ἁρπαλαιοτέρων νὰ τὸν βασανίσωσιν, ὅπως μαρτυρήσῃ τὸ μυστικόν, πλὴν ἡ ἀπάθεια, ἡ γενναιότης καὶ ἡ ἐπιμονή, ἣν ἔδειξεν, ἀπήλησε πάντας, δι' ὃ καὶ τὸν ἀπεκάλεσαν σ τ ι γ γ ι α ν έ ν.

Ἐν τούτοις ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο συνάμα καὶ κάτοχος ἑτέρου θησαυροῦ, μιᾶς δροσερᾶς κόρης, ὡς μῆλον ὡραίας καὶ διαφορετικῆς μορφῆς, διαθέσεως καὶ ἀγωγῆς τοῦ πατρός της. Ἀλλὰ τί λέγομεν! ὁποία ἀγωγὴ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ κατ' ἐκείνην μάλιστα τὴν ἐποχήν! Ἐπουράνιος ἀλήθεια! ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἁπλότητα πολλάκις εἶνε ἐπιτυχέστερος ἐκείνου τῶν μεγάλων κοινωνιῶν· ὅταν ἡ φύσις αὐτοῦ εὐδοκήσῃ καὶ προικισθῇ μὲ ὀρθὴν καὶ ἰσχυρὰν κρίσιν, γόνιμον φαντασίαν, ταχεῖαν ἀντίληψιν, εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ἀδιάσειστον ἀρετήν, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε ἀνώτερος καὶ ἐκείνου· διότι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ γεννῶνται τότε καὶ ἀνδρίζονται ἀρχαί τινες, μεθ' ὧν συμβαδίζει, καὶ τὰς ὁποίας οὔτε οἱ συρμοί, οὔτε αἱ ἐφευρέσεις, οὔτε ὅλαι αἱ ἐπιστῆμαι τοῦ ἐπιλοίπου ἀνθρωπίνου γένους δύνανται νὰ τὰς διαταράξωσι. Τότε τὸ ἄδολον μειδίαμα δὲν ἐνσταλάζει ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὰ ἡδύτερα τῆς φιλοφροσύνης σταγόνας· τότε ἡ ἀφελὴς εὐκαμψία, οἱ ἀρέσκοντες τρόποι καὶ κινήσεις δὲν προσφέρουσι τεχνητικὴν συμπεριφοράν; καὶ τότε εὐάρεστοι, ποθητοί, εἰλικρινεῖς, φιλοφρονητικοί, ὁποῖοι φαινόμεθα, δὲν ἀντιπροσωπεύομεν τὴν τεχνητὴν τῶν μεγάλων κοινωνιῶν ἀγωγήν. . .

Τοιαύτη ἦτο ἡ ὡραία δεκαεξαέτης Χέϊθα, ὡραία καὶ ἀγαθὴ ὡς τὰ τέκνα τῆς ἐλεημοσύνης εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου ζωγράφου Καπουσίνου.

Πῶς εἷς τοιοῦτος ἄνθρωπος ὡς ὁ Τρίκος ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ τοιοῦτον πλάσμα, ἦτον ἡ ἀπορία καὶ αὐτῶν τῶν μὴ περιέργων Κανινιωτῶν. Οὐδεὶς ἐνθυμεῖται τὴν μητέρα τῆς νέας, οὔτε εἰς οὐδὲν τῶν μητρώων τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Γιαπουρικῶν χωρίων ἐμπεριείχετο ὁ γάμος τοῦ Τρίκου. Ἐν τούτοις οἱ πάντες ἐπίστευον, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπῆρξε γυνὴ μεγίστου κάλλους, ἵνα φέρῃ εἰς φῶς τοιαύτην θυγατέρα. Τινὲς δὲ τῶν κακῶν γλωσσῶν διεθρύλλουν ὅτι δὲν ἦτο γνησία θυγάτηρ του.

(Ἀκολουθεῖ)

(α) Ἡ Χειμάρρα εἶνε ἡ Χείμερα τοῦ Πλινίου Πλίν. IV. 1. ἐξ οὗ καὶ τὰ ὄρη βεβαίως ἐκλήθησαν. Ἄννα Κομνηνοῦ Χ. σελ. 29.

(β) Ἡ πηγὴ αὕτη ἴσως εἶνε ἡ ἰδία ἣν ἀναφέρει ὁ Ἀριστοτέλης. Μετεωρολογ. ΙΙ, 3.

(γ) Ἡ πόλις αὕτη κατὰ τὸν Στράβωνα, τόμ. VII. σελ. 21, ἦτο κατάντικρυ τῆς δυτικῆς ἄκρας τῆς Κερκύρας. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεὺς λέγει, ὅτι τὸ ἀληθὲς ὄνομα της εἶνε Λιμὴν Ἀγχίσου δοθὲν ἀπὸ τὸν Ἀγχίσην, πατέρα τοῦ Αἰνίου (Ρωμαϊκ. Ἀρχαιολ. Ι. 52). δὲν ἦτο δὲ μακρὰν τοῦ λιμένος τῆς Κασσιόπης τοῦ Πτολομαίου (σελ. 85), ἤτοι τοῦ μεσημβρινοῦ ἄκρου τῆς Χαονίας καὶ ἀντικρυζε ὅλον τῆς ὁμωνύμου πόλεως τῆς Κερκύρας.

(δ) Civ. Bell, III. 6. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀναφέρει ὅτι ἡ Παλοιασσα, 25 μίλια μεσημβρινῶς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Λιγγουέττας, εἶνε ἡ ἰδία Παλαίστη, ἐξ ἧς ὁ Καῖσαρ μετέβη εἰς Ὠρικόν.

6 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Μία κτηνώδης κατάκτησις.

— Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὡς ἀκούω, δὲν ὑπάρχει Ἕλλην ἐν Ἀγγλίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν γραμματέων, ὅστις νὰ μὴ εἶνε πλούσιος καὶ γενναῖος.

— Γνωρίζετέ τινας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου;

— Μάλιστα, ἐγνώριζα πρὸ τριῶν ἐτῶν δύο ἢ τρεῖς στενοὺς φίλους τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, πλὴν ἤδη ἀγνοῶ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν Λονδίνῳ, καθότι πρὸ δύο ἐτῶν εὑρισκόμην μακρὰν τῆς Ἀγγλίας.

— Ὁ κ. κόμης ἦτο Γάλλος; Τὸ ὄνομα ὑμῶν εἶνε γαλλικόν.

— Μάλιστα, ὁ μακαρίτης Φερδινάνδος μου ἦτο ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῆς Λανκεδόκ, συνταγματάρχης τῶν Οὐσσάρων. ἐφονεύθη εἰς Ἀλγερίαν. Τινὰ ἔτη πρὸ τοῦ πολέμου λαβὼν ἄδειαν ἦλθεν εἰς Ἀγγλίαν δι' ὑποθέσεις του, βαθμηδὸν εἰσῆλθεν εἰς κερδοσκοπίας σιτηρῶν συνεπείᾳ τῆς γνωριμίας Ἑλλήνων τινῶν, οὓς ἐγνώρισεν ἐν Μασσαλίᾳ, ὠφελήθη δὲ ἀρκετά. Ταξειδεύων τότε δι' ὑποθέσεις του εἰς Κόρνγουελ, μὲ συναπήντησε κατὰ πρῶτον ἐν τῷ χορῷ τῆς λαίδης Τραβάνιεν, ἥτις εἶνε ἀνεψιὰ τῆς ἐν Παρισίοις κομίσσης Κανδινιάν, τὸ γένος Τρελλώνη τῆς Κόρνγουελ. Δὲν ἀγνοεῖτε, ὅτι ὁ κ. Ἐδουάρδος Τρελλώνης ἦτο διάσημος φιλέλλην, ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τοῦ λόρδου Βύρωνος, νυμφευθεὶς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ὀδυσσέως Ταρσίτσαν. Ὁ πατήρ μου σὶρ Βαρθόλδος Γκούντουν ἦτο ἐπίσης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1825 μέχρι τοῦ 1827. Εἴμεθα συγγενεῖς ἐξ ἀγχιστείας μὲ τοὺς Τρελλώνας καὶ οἰκογένεια ἀρκούντως γνωστὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, διότι ἐπὶ δύο κατὰ σειρὰν ἑκατονταετηρίδας ἔπεμψε πλεῖστα μέλη εἰς τὸ Κοινοβούλιον, διακριθέντα διὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρετῶν των.... Ἐγώ, ὅταν ὁ σύζυγός μου ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἤμην τῷ ὄντι περιζήτητος.... Ἠδυνάμην νὰ κάμω τὸν καλλίτερον γάμον.... Ἤμην καὶ τόσον ἀθῴα.... ὁ σύζυγός μου ἐφόρει εἰς τὸν χορὸν τὴν λαμπρὰν στολὴν τῶν Οὐσσάρων, ἦτο ἀνὴρ ὡραῖος καὶ μεγαλοπρεπής, εἶχε τὸ στῆθος ἐστολισμένον μὲ διάφορα παράσημα, μὲ ἐχόρευσε τρεῖς κατὰ συνέχειαν χορούς... Ἐνόμιζον, ὅτι τὸν ἐγνώριζα πρὸ καιροῦ, μ' ἐπρότεινε ἐὰν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν νυμφευθῶ, ἐγὼ δὲ γελῶσα ἀπεκρίθην ναί. Τόσον μικρὰν ἰδέαν εἶχον τί ἐστι γάμος.... Ἐντὸς δύο ἑβδομάδων ἐτελέσθη ὁ ὑμέναιος ἡμῶν μετὰ μεγάλης λαμπρότητος. Ὁ πατήρ μου δὲν ἐφείσθη οὐδενός, ὅπως τὸν κάμῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πομπωδέστερον. Ὅλαι αἱ πρώτιστα οἰκογένειαι τῆς ἐπαρχίας Κόρνγουελ παρευρίσκοντο ἐκεῖ. Ὁ σύζυγός μου ἦτο διπλασίας ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα· Τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἤμην ἔτι δεκαεπτά· ἔφερε ὅμως τὴν ἡλικίαν του ἀνδρικῶς, διότι οὐδεὶς ἔδιδεν εἰς αὐτὸν περισσότερα τῶν τριάκοντα πέντε ἐτῶν. Μετὰ μικρὰν περιοδείαν ἤλθομεν εἰς Λονδῖνον κατοικήσαντες εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Φίνσμπουρη, ὅπου κατοικοῦν καὶ διάφοροι Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι. Τινὲς αὐτῶν μᾶς ἐπεσκέπτοντο, καὶ τὸ ἑσπέρας ἐχαρτοπαίζαμεν. Εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν, λυπηρὸν νὰ εἴπω, ἐχάθησαν πολλὰ χρήματα... Ὁ σύζυγός μου ἔχανε φρικτά, τὸ χειρότερον δέ, ζημιωθεὶς καὶ εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ἐμπορικάς του ἐπιχειρήσεις ἠναγκάσθη ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς περιστάσεις νὰ ζητήσῃ δάνεια παρὰ τοῦ νέου Μανουέλου Ἀμβροσίου, ἀνεψιοῦ τοῦ βαθυπλούτου Ἀμβροσίου....

— Γνωρίζετε τὸν κύριον Ἀμβρόσιον...; εἶμαι προσκεκλημένος αὔριον νὰ γευματίσω εἰς τὸν οἶκόν του.... Χθὲς ἤμην εἰς τὸ κατάστημά του διὰ μίαν ὥραν, διέκοψεν ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης, ὅστις ἔβαινεν ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἔκπληξιν διὰ τὸ κάλλος, ὅπερ ὁ ἐνθουσιασμὸς μεθ' οὗ ὡμίλει μετήλλασσεν ἐπὶ τὸ θελκτικώτερον, τὴν γοητευτικὴν καὶ νεκρωδεστάτην ἐκείνην φυσιογνωμίαν, ὡς τοῦ ὀπαλλίου λίθου τὰ χρώματα.

— Λοιπὸν θὰ γευματίσητε αὔριον εἰς τοῦ κ. Ἀμβροσίου; Ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορηθῶ ἐὰν ὁ ἀνεψιός του Μανουέλος εὑρίσκεται ἐν Λονδίνῳ. Ἀκούσασα παρὰ τοῦ Μέϋλερ ὅτι ἐπεσκέφθητε τὸν κ. Ἀμβρόσιον ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς σχέσεις μὲ τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο κατάστημα, ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔλθητε, ὅπως σᾶς ἐρωτήσω τινὰ πράγματα περὶ τοῦ κ. Μανουέλου.

— Κυρία Κόμησσα, λυποῦμαι ὅτι δὲν θέλω δυνηθῆ σήμερον νὰ δώσω πρὸς ὑμᾶς οὐδεμίαν πληροφορίαν. Χθὲς ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα καθ' ἣν ἔλαβον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσω τὸν θεῖόν του... Πιθανὸν αὔριον νὰ συναπαντήσω εἰς τὸ γεῦμα τὸν κ. Μανουέλον καὶ τότε εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας... Ἀλλὰ δὲν μοὶ λέγετε, κυρία Κόμησσα, ὁ σύζυγος ὑμῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀφοῦ ἤδη εἶχεν ἀσπασθῆ τὸ ἐμπόριον;

— Δὲν εἶχεν ἀσπασθῆ τὸ ἐμπόριον, μόνον ἐποίει κερδοσκοπίας. Ἀλλ' ἐνταῦθα εἶνε τὸ σημεῖον ἐφ' οὗ τὸ εἱμαρμένον ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ κάμῃ τὴν ἀληθῆ στρατιωτικὴν μεταβολήν του... Ἰδοὺ τί συνέβη... ἐν πρώτοις λήξασης τῆς στρατιωτικῆς ἀδείας του ἀνενέωσεν αὐτὴν δίς· πρὶν τῆς λήξεως τῆς δευτέρας προσεκλήθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σύνταγμά του. Αἱ ζημίαι του ἐν Ἀγγλίᾳ ἦσαν μεγάλαι· κατέστη δὲ καὶ τόσον ζηλότυπος διά τινας τῶν συμπατριωτῶν σας, ὥστε δὲν εἶχα μιᾶς ὥρας ἡσυχίαν. Δυστυχῶς ὅταν ὑπάρχῃ ἀνισότης ἡλικίας, τοιαῦτα ἐπέρχονται ἀποτελέσματα. Ἡ ζηλοτυπία του μ' ἔφερεν εἰς τὸ σημεῖον, ἢ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τοὺς γονεῖς μου ἢ νὰ ἐνταφιασθῶ ἐντὸς τοῦ οἴκου μου ὡς ἐν Μοναστηρίῳ. Μίαν πρωΐαν ἀπέπεμψε τοὺς ὑπηρέτας ἡμῶν, ἔκλεισε τὸν οἶκον, παραλαβὼν με δὲ μετέβημεν εἰς Γαλλίαν. Ἤμην τόσον νέα, τόσον ἄπειρος, τόσον δειλή· τὸν ἠκολούθησα καὶ τὸν ὑπήκουσα ὡς κυνάριον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως.

— Ἀλλά, κυρία Κόμησσα, βεβαίως ἠράσθητε τοῦ συζύγου σας; ἠρώτησεν ὁ ἥρως ἡμῶν, ὅστις ἠγνόει ἂν ἐν τῇ ἀφελείᾳ της ἡ γυνὴ αὐτὴ ἦτο εἰλικρινὴς ἢ ἦτο μία τῶν τριπράτων τοῦ Λονδίνου περὶ ὧν τοσαῦτα ἀνέγνωσε.

— Ὄχι, εἶχον πολλὴν φιλίαν πρὸς αὐτὸν πλὴν ἀληθῆ ἔρωτα ὄχι· οὔτε ἐγνώριζον τί ἐστι ἔρως μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐνυμφεύθην. Ὁ γάμος μου ἦτο ἓν caprice ἐκλογῆς· ἤμην νέα, ὡραία, μετὰ προσδοκιῶν ἐτησίου εἰσοδήματος δέκα ἓξ χιλιάδων λιρῶν, εἶχον εἰς τοὺς πόδας μου τοὺς καλλιτέρους νέους τῆς ἐπαρχίας· ἔδωσα τὴν προτίμησιν εἰς τὰ παράσημα, τὰ γαλόνια καὶ τὸν ἥρωα τῆς Ἀλγερίας voila tout· τοῦτο δὲν ὀνομάζεται ἔρως. Ἀκολούθως ἀνεκάλυψα ὅτι ὁ σύζυγός μου ἦτο ὁ ἔσχατος ἀνὴρ τὸν ὁποῖον καὶ εἴκοσιν ἔτη μετ' αὐτοῦ ἐὰν συνέζων, δὲν ἤθελον ἐρωτευθῆ, καὶ ἂν ἐγίνετο νεώτερος ἀντὶ νὰ γίνεται πρεσβύτερος ἕκαστον ἔτος... Ἐσεβόμην αὐτόν, ἐστόργουν, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑπῆρχε μέγα κενόν. Ἡ τύχη τοῦ γάμου εἶνε παράδοξος, Κύριε Πάτροκλε, εἶδον εἰς τοὺς πόδας μου τοὺς πνευματωδεστέρους συγγραφεῖς, ποιητὰς καὶ δραματοποιούς, τοὺς ὡραιοτέρους καὶ εὐγενεστέρους νέους ἀξιωματικοὺς Ἄγγλους προσπαθοῦντας νά μοι ἐμπνεύσωσι τὸ πάθος τοῦτο καὶ ζητοῦντας τὴν δεξιάν μου, καὶ ὅμως μ' ὅλον ὅτι ἐγνώριζα τὰς οἰκογενείας των, οὐδὲν ἐπέτυχον· ἐν τούτοις εἰς μίαν στιγμὴν ἀπεφάσισα νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν τοῦ συζύγου μου ἑνὸς ἐνεπιδήμου.

— Καὶ δὲν ἐρωτεύθητε ποτὲ εἰς τὴν ζωήν σας, κυρία Κόμησσα;

— Εἰς Λονδῖνον εἶχον ἀρχίσει νὰ αἰσθάνωμαι σφοδρὰν συμπάθειαν πρὸς ἕνα τῶν συμπατριωτῶν ὑμῶν· ἂν δὲν ἤμην ἔγγαμος τὸ αἴσθημα τοῦτο πιθανὸν νὰ μετεβάλλετο εἰς ἔρωτα· ἀλλὰ τὸ καθῆκον τῆς συζύγου καὶ ἡ ἐγκαίρως ἀναχώρησις ἡμῶν ἐκ Λονδίνου ταχέως ἐξήλειψαν αὐτὸν ἐκ τῆς μνήμης μου.

— Λοιπὸν ἅμα ἐπεστρέψατε εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ σύζυγος ὑμῶν ἐπανέλαβε τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν του; ἠρώτησεν ὁ κ. Σκοπελίδης οὗτινος αἱ αἰσθήσεις ἤρχισαν νὰ ἐκπυρσῶνται εἰς τὸ τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς νέας γυναικὸς διαχεόμενον κάλλος, θαυμάζων καὶ ἀπορῶν συγχρόνως τὴν ἀφέλειαν καὶ ἁπλότητα μεθ' ἧς διηγεῖτο τὰ τοιαῦτα συμβάντα αὐτῆς.

Ἔσυρε τὸ κάθισμά του ἐγγύτερα γινόμενος ὅλος οὖς διὰ νὰ ἀκροασθῇ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας, διότι ὁ τρόπος της ἐνέπνευσε πολὺ θάρρος πρὸς αὐτόν.

Ἴσως ἐνταῦθα εἶνε ὁ τόπος νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ὡραία Κόμησσα Λουΐζα Δὲ Βὲρ Λασχατὼ κατείχετο μικρὸν ἐκ τοῦ ἐλαττώματος τῆς φιλαρεσκείας, τὸ ὁποῖον ὁ συμπατριώτης ἡμῶν παρεξήγει. Ἡ κυρία αὕτη συνείθιζε νὰ βλέπῃ χαύνως τοὺς ἀνθρώπους, δίδῃ δὲ σπασμωδικάς τινας φυσικὰς κινήσεις εἴς τε τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὁμοίων ῥιπτασμοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς φυσικῶς ἦσαν κλαδαροί, διὸ ὁ μὴ γνωρίζων αὐτὴν ἤθελεν εἰπεῖ ὅτι ἐπίτηδες ἠκκίζετο, οὖσα τὸ ἐξείκασμα τῆς φανταστικῆς θεότητος Ἀκκώ, τῆς ἐνοπτριζομένης ἀεὶ καὶ λαλούσης πρὸς ἑαυτήν, ἐξ ἧς οἱ μὲν Ἕλληνες παρήγαγον τὸ ἀκκίζομαι οἱ δὲ Γάλλοι τὸ Coquette.

— Ὁ κόμης Λασχατὼ ἐπανέλαβε τὰ στρατιωτικὰ χρέη του, ἐξηκολούθησεν ἡ κόμησσα, δυστυχῶς ὅμως μετά τινας μῆνας ἐφονεύθη ὡς εἶπον, εἰς Ἀλγερίαν... τοὐλάχιστον τοιαύτη εἶνε ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, διότι τὸ πτῶμα του δὲν εὑρέθη μεταξὺ τῶν φονευθέντων. Ὁ ἵππος του ὅμως κατέφυγε πληγωμένος εἰς τὰς ἐφεδρείας τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ἠπόρησε διὰ τὴν ἀδιαφορίαν μεθ' ἧς διηγεῖτο ἡ κόμησσα τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της. Οὔτε ἓν δάκρυ ἀνέβλυσεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀγγελομόρφου ἐκείνου προσώπου, οὔτε εἷς στεναγμὸς ἀνέδυσεν ἐκ τοῦ ἀλαβαστρίνου λαιμοῦ της. Προσήγγισεν ἔτι τὸ κάθισμά του· προσηλώσας δὲ τὰ βλέμματά του ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἐθεώρει ἀσκαρδαμυκτεί.

Τί μὲ θεωρεῖτε οὕτω Κύριε Πάτροκλε;.... Ἀλήθεια, ἐκ τίνος μέρους τῆς Ἑλλάδος εἶσθε, κύριε Σκοπελίδη;..

— Εἶμαι ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου, ἐφ' ἧς οὐδεὶς κατακτητὴς ἐπάτησε ποτὲ τὸν πόδα του. Μάλιστα, κυρία Κόμησσα, καθαρὸν Ἑλληνικὸν τῆς ἀρχαιότητος αἷμα.

— Σκοπέλου!.... Ποτὲ δὲν ἤκουσα περὶ αὐτῆς.

— Εἶνε νῆσος τῶν Σποράδων γνωστοτάτη, τὴν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Πτολεμαῖος.

— Σᾶς παρακαλῶ εἴπῆτέ μοι ποῦ πλησίον κεῖται ἡ Σκόπελος.... Ἔχει βέβαια ἀρχαϊκὸν μεγαλεῖον, ὡς πᾶς λίθος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὁ κύριος Σκοπελίδης ἔμεινεν ἐννεός. Ἡ Σκόπελος εἶνε ἡ μόνη ἴσως νῆσος τῆς Ἑλλάδος ἡ μὴ φέρουσα ἀρχαϊκόν τι μεγαλεῖον, μηδὲν προσενεγκοῦσα ἔνδοξον· δὲν ὑπῆρξεν ἡ πατρὶς ἑνὸς μεγάλου ἢ γνωστοῦ ἀνδρός· δὲν εἶχε ναούς, ἀγάλματα, καλλιτέχνας, φιλομούσους, μηδέν, μηδὲν ὅπως ἐγκαυχηθῇ ὁ ὁμογενὴς ἡμῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐθορυβήθη· ἀπεκρίθη μετὰ τῆς φυσικῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐμπιστοσύνης.

— Νὰ σᾶς δώσω νὰ ἐννοήσητε κυρία Κόμησσα, ποῦ κεῖται ἡ πατρίς μου. Εἶνε ἐγγύτατα τῆς Θετταλομαγνησίας ἀπέναντι τοῦ Πηλίου ὄρους, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο ἡ Ἰωλκός, πατρὶς τοῦ Ἰάσωνος τῶν Ἀργοναυτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς οὗτινος κατῴκουν οἱ ἀμιπποι Κένταυροι.

— O! Dear! Dear me! (Ἀγαπητέ μοι, ἀγαπητέ μοι!) ἐπιχαρίτως ἐβόησεν ἡ Κόμησσα μεταχειριζομένη τὰς δύο αὐτὰς λέξεις δι' ἐπιφώνημα, ὡς συνήθως τὰς μεταχειρίζονται αἱ Ἀγγλίδες. Κατοικεῖτε λοιπὸν ἐγγὺς τῶν Κενταύρων καὶ τῶν Ἰασώνων; προσέθηκε φιλαρέσκως, ἐλαφρῶς καγχάζουσα. Δὲν ἔχω καλὴν ἰδέαν διὰ τὸν ὡραῖον ὑμῶν Ἰάσωνα, ὅστις ἀφοῦ ἐνέπνευσε παραφροσύνης ἔρωτα πρὸς τὴν δυστυχῆ Μήδειαν, ἥτις τοσαύτας ἔκαμεν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπερανθρώπους καὶ τρομερὰς θυσίας, εἶτα σκληρῶς ἐγκατέλειψεν αὐτὴν ἐρωτομανῆ.

Μόλις προέφερε τοὺς λόγους τούτους, ἡ ζωηρότης καὶ τὸ εὔθυμον αὐτῆς ὡς ἀτμοσφαίρας βαρόμετρον κατέπεσον. Ἐπῆλθεν ἡ μελαγχολία, οἱ δὲ χαῦνοι ὀφθαλμοί της, ἐρρίφθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὥσπερεὶ νέοι συλλογισμοὶ διεδέχθησαν ἐκείνους περὶ ὧν ἐπιτερπῶς ὡμίλει.

Ἐὰν ἡ Κόμησσα Δεβὲρ Λασχατὼ ἦτο μικρὸν φιλάρεσκος, ὁ ἥρως ἡμῶν ὡς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἣν εἶχε παρὰ τῷ ὡραίῳ φύλλῳ ἐν Ἑλλάδι, ἔπασχεν ἐκ γελοίας δοξοκαλίας, διὸ πολλάκις ἐγένετο αὐθάδης, φρονῶν ὅτι ὅλαι αἱ γυναῖκες ἠρῶντο αὐτοῦ. Προσήγγισεν ἔτι τὸ κάθισμά του, ὑπέλαβε τὴν σιγὴν τῆς νέας γυναικὸς καὶ τὴν μελαγχολίαν της ὡς σφοδρὰν πρὸς αὐτὸν κλίσιν ἢ συμπάθειαν. Ὁ κλειτότοξος υἱὸς τῆς θεᾶς τοῦ κάλλους, διενοεῖτο, ἔρριψεν ἤδη μικρὸν βέλος ἐπὶ τῆς καρδίας της, διὸ ἀμηχανεῖ ἐὰν πρέπῃ πρότερον νὰ προχωρήσῃ εἰς ἐρωτικὰς ὁμιλίας.... Ὀφείλω ἐγὼ νὰ τὴν ἐπαναφέρω εἰς αὐτάς.

— Κυρία Κόμησσα, εἶπε διακόπτων τοὺς ῥεμβασμοὺς αὐτῆς, ἡ νῆσος Σκόπελος συγχρόνως εὑρίσκεται ἐγγύτατα καὶ τῆς Σκύρου. Βεβαίως ἐνθυμεῖσθε τὸ βασίλειον τοῦ Λυκομήδους, εἰς τὸν παρθενῶνα τοῦ ὁποίου ἐκρύβη ὁ πρῶτος ἥρως τῆς Τρωάδος Ἀχιλλεύς, ἐνδεδυμένος γυναικεῖα καὶ ὀνομαζόμενος Πύῤῥα, ὅπου δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν ἀνεκάλυψεν.... Ἀλλὰ διατί εἶσθε τόσον ῥεμβάζουσα, κυρία Κόμησσα;

— Δὲν ῥεμβάζω! τέρπομαι ἀκροαζομένη τὴν μυθολογίαν σας.... διέρχεται τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς μνήμης μου καὶ ἡ σημασία τοῦ ὀνόματός σας.

— Ἡ σημασία τοῦ ὀνόματός μου;

— Δὲν γνωρίζετε τί ὀνομάζομεν ἐν Γαλλίᾳ σκοπελισμὸν (Scopelisme).

— Ὄχι· μετ' ἀπορίας ἐτραύλισεν οὗτος.

— Μαγείαν τινὰ ἣν ἐξήσκουν τὸ πάλαι οἱ Ῥωμαῖοι.

— Ὁμιλεῖτε σπουδαίως, κυρία Κόμησσα, ἢ χαριεντίζεσθε;.... Ποτὲ δὲν ἤκουσα περὶ αὐτῆς, διστάζων εἶπεν ὁ ἥρως ἡμῶν, αἰδούμενος νὰ προφέρῃ ἄγνοιαν.

— Δὲν ἠκούσατε!.... ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος μάλιστα τὴν καλεῖ infernale et scélérate.... Ἰδοὺ ἐσχηματίζον ἐν τῷ μέσῳ πεδίων διὰ χαλίκων ἕρμακας, τουτέστιν σωροὺς λιθαρίων σχήματος καὶ ἀναλογίας ὁποίαν διέτατεν ὁ μάγος. Εἶτα προέφερεν οὗτος λόγους μυστηριώδεις. Διὰ τῆς μαγείας αὐτῆς κατεστρέφετο ἡ γονιμότης τῶν γειτόνων γαιῶν καὶ ἐχάνοντο οἱ σπόροι των. Ἐὰν δὲ ὁ σκοπελιζόμενος γείτων μὴ πιστεύων εἰς τὴν μαγείαν αὐτὴν προέβαινεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν του, ἀπέθνησκε διὰ τρομερῶν βασάνων.

(Ἀκολουθεῖ).

6 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὁ Διάβολος ἐξηγεῖ τίς εἶνε ὁ Πανιώνιος καὶ ὁ Φιλόστρατος καὶ τὰ τῆς συνωμοσίας των.

(Συνέχεια)

— Μπράβο!... Ἀκοὺς ἐκεῖ... Αὐτὸ θὰ νὰ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πλιὸ ἐπικίνδυνα πράμματα. μὰ καὶ ἀπὸ τὰ ποιὸ σωστὰ τοῦ κόσμου... λίγα εἶνε ἀφέντη τριάντα φράγκα, κάμε τα πενῆντα... Ἀκοὺς ἐκεῖ; Μπράβο, τὸ πρᾶμμα εἶνε ῥισκόζο μὰ γίνεται μιὰ χαρᾶς... μόνε πολὺς κίνδυνος, ἀλλὰ πρέπει γιὰ τὴν ψυχὴ τῶν μακαρίτων νὰ δώσωμεν τοὐλάχιστον καὶ ἀπὸ ἕνα εἰκοσιπεντάρι στὴ φαμήλια καθ' ἑνὸς πεθαμένου... Ἄλλως τὴ δουλειὰ ἀφέντη πάνω μας καὶ μὴ ζαλίζεσαι. κάμε τα νὰ χαρῇς ὁποίαν ἀγαπᾷς ἀφέντη, πενῆντα φράγκα, εἶπεν ὁ οἰνοπώλης.

Ὁ κύριος Κλείσοφος ἤλλαξεν εὐχάριστα βλέμματα μετὰ τοῦ Πανιωνίου καὶ ἐδέχθη τὰ πεντήκοντα φράγκα.

— Γνωρίζετε τί διανοεῖται τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὗτος ὁ Πανιώνιος; ἔκραξε πρὸς ἡμᾶς βροντοφώνως ὁ Διάβολος, διανοεῖται πόσον ὠφελήθη ἐκ τῶν σωματικῶν του γυμνασίων μετὰ τῶν Τούρκων, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ πρακτικοῦ βίου του μετ' αὐτῶν, ἵνα ἀντέχῃ εἰς τοιαύτας συγκινήσεις. Διανοεῖται ἐπίσης πόσον εὐγενής, εὔκολος καὶ ἄκακος εἶνε ὁ ἡγεμὼν λαός, ὁποίαν δὲ εὐαγέλιον καὶ εὐγενοπρεπῆ ποιεῖ χρῆσιν τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων του κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Διανοεῖται ἔτι ὅτι θεωρεῖ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀξιοθαυμαστότερον συνταγματικὸν ἔθνος τοῦ κόσμου, τὸ δὲ Σύνταγμά της τὸ λαμπρότερον πολίτευμα διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ πλουσίους....

Κάποιος κρούει τὴν θύραν! προσοχή, κύριοι! νέα πρᾶξις τῆς συνταγματικῆς παρῳδίας, τὸ πρόσωπον μορφάζων ἔληξεν ὁ Διάβολος, μετὰ πονηρίας θεωρῶν κατὰ μέτωπον ἕκαστον ἡμῶν.

Συντόμως εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπεσταλμένος τοῦ γέροντος Φιλοστράτου ἐπεθύμει νὰ ὁμιλήσῃ κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν Πανιώνιον.

— Ὁ γέρων Φιλόστρατος, κύριοί μου, λέγει ὁ Διάβολος πρὸς ἡμᾶς, εἶναι ὁ πρώτιστος μοχλὸς τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ, μολονότι εἶνε καὶ μυστικὸν μέλος τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἶνε μέγας τοκιστὴς καὶ μέγας πάτρων τῶν ναυταπατῶν καὶ λαθρεμπόρων τῆς νήσου αὐτῆς. Παίζει λοιπὸν ἓν ἐκ τῶν βαθυτέρων μου παιγνιδίων ἐν Ἑρμουπόλει. Προσποιεῖται ὅτι τυφλῶς καὶ μετὰ ζήλου ὑπηρετεῖ τὸν συνδυασμόν του, ἐνῷ ὑπηρετεῖ τὰ ἴδια συμφέροντά του ἀποκλειστικῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ Πανιωνίου.

Καὶ τὸ περιεργότατον πάντων, ἐνῷ εἶνε συνδεδεμένος διὰ στενῆς φιλίας μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἔχει γαμήλια σχέδια μετ' αὐτοῦ τὸν ἐγκαταλείπει εἰς τὴν μᾶλλον κρίσιμον περίστασιν.

Ἄρα εἶνε ἡ σφὶγξ τῆς Ἑρμουπόλεως, Οἱ κύριοι Ἑρμουπολῖται δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν βαπτίσωσι διὰ καταλληλοτέρου ὀνόματος ἢ τοῦ Φιλοστράτου, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι διὰ τὸ μεγαπόνηρόν του ἐπωνόμαζον καὶ Χηναλώπεκα.

Ὁ ἀπεσταλμένος ἐνεχείριζε τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Διάβολος ἐτελείωσε, πρὸς τὸν Πανιώνιον μικρὰν ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἦσαν γεγραμμέναι αἱ λέξεις αὗται, τὰς ὁποίας τὸ πνεῦμα τῆς καταχθονιότητος ἔθεσεν ἐνώπιον ἡμῶν «ὁ συνδυασμὸς τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ἔχει χρήματα. Πάντες ἔχουσι τὰς ἐλπίδας των εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶπον ὅτι τὸ πολὺ πολὺ θὰ τεῖς δώσω δέκα χιλιάδας δραχμάς. Ὅλοι τους εἶνε εἰς τρομερὰν ἀνησυχίαν. Ἤρχισαν νὰ τρώγωνται καὶ μεταξύ των. Ὁ εἷς ὑποσκάπτει τὸν ἄλλον, ὁ εἷς ζητεῖ νὰ ῥοφήσῃ τὰ κεφάλαια τῶν ἄλλων, ὁ Μπούμπουλης ὑπεσχέθη μικρά, πράγματα κατὰ συνέπειαν ὁ Κυβερνητικὸς σύνδεσμος πλησιάζει νὰ σπάσῃ».

— Εἶνε νὰ μὴ χαίρῃ τις διὰ τὴν ἐντέλειαν μεθ' ἧς παίζει τὸ πρόσωπον τοῦ προδότου οὗτος ὁ ἀγαπητός μου Φιλόστρατος..... τρὰ-λὰ-λὰ-τραλὰ-λα-λα-λα! Τραγουδῶν καὶ σφυρίζων ἔληξε μὲ τοὺς στίχους τούτους.

C'est pour moi que je vis
je ne dois rien qu' a moi
La vertu n' est qu' un nom
mon plaisir est ma loi:

— Διατί φέρεται οὕτω, ὦ ἡγεμὼν τοῦ Ἅδου; Ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶνε ἀκαταλόγιστος μιτουργία, εἶνε σκοτεινὴ ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος τὸν Διάβολον.

— Σκοτεινή, σκοτεινοτάτη καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον Φιλόστρατον. Κατεσκεύασα τὸν ποτὲ δίαιθρον νοῦν του, εἶπεν ὁ Διάβολος τὸν συνήθη σαρδόνιον του γέλωτα διαχύσας. Ἔπειτα ἐξηκολούθησε καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Πανιώνιος ἐνεχείριζε τὸ ἐπιστόλιον πρὸς τοὺς ἑτέρους κυρίους νὰ τὸ ἀναγνώσουν.

Ἐγὼ συνεσώρευσα ἐντὸς τοῦ κρανίου του τὴν τρομερωτέραν ζοφηρίαν ἀφοῦ δὲ κατέστησα ἐντελῶς λιποφεγγῆ τὸν ἐγκέφαλόν του, ἐτοποθέτησα ἐντὸς τούτου φίρδην μίγδην καταχθονίους ἰδέας, μεγαλεπιτικὰς ἰδέας, ἀβροτραπεζικὰς ἰδέας, εἰλωτοκογλυφικαὶ ἰδέαι, ἐπιγαμβρους ἰδέας, στροφουργικὰς ἰδέας, θηροθεσικὰς ἰδέας, ἀνυποστάτους φόβους τοῦ μέλλοντος καὶ ἐλπίδας νεανικῶν ἐμπνεύσεων ἐπιθυμιῶν καὶ σχεδίων. Ἔθεσα δὲ ἐντὸς τοῦ λιποφεγγοῦς αὐτοῦ κρανίου νὰ περίπταται μία ὠκύπτερος φαντασία ἀενάως διεγείρουσα εἰς ἀποστασίαν ἑκάστην τῶν ἄνωθι ἰδεῶν καὶ ἐνέχυσα ἐν τοῖς ἀγγείοις τοῦ αἵματός του ὀλίγον αἷμα ἔκ τινος τῶν τρισαλιστηρίων ὑπασπιστῶν μου, ὅπως μακρύνω τὸν βίον του, μετέβαλον λοιπὸν αὐτὸν εἰς μίαν σωστὴν λιχνογραίαν ἥτις εἶνε λαίμαργος πάσης ἐπιθυμίας καὶ ἀγνοεῖ ἡ ἰδία τί ἐπιθυμεῖ, τί κάμει, τί πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον, φέρει καταστροφὴν οὐ μόνον πρὸς τοὺς φίλους του ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ὑποψήφιον ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον προσδοκᾷ νὰ κληρονομήσῃ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συγκατανεύει καὶ τῶν ἀγαθῶν πνευμάτων παρέδωκεν ἀδιαφιλονεικήτως ὁλόκληρον τὴν ψυχήν του εἰς τὴν κυριαρχίαν μου. Ἡ νῆσος τῆς Σύρου μετὰ τὸν θάνατόν του θὰ ἐρυθριάσῃ καὶ αἰσθανθῇ τὴν καταισχύνην της διότι τοσοῦτον χρόνον τὴν ἐνέμετο, τὴν ἐκυβέρνα τὴν ἐρεννάκιζε τὴν ἐνέπαιζε καὶ τὴν ἐπώλει, αὐτὴ δὲ ἐκαυχᾶτο διὰ τὸν τοιοῦτον ἥρωα της· ἤδη δύο τῶν πνευμάτων μου ἵστανται ἀκαταπαύστως, πέριξ τῆς κεφαλῆς του ἕτοιμα διὰ τὴν ἐσχάτην πνοήν του.

— Μεγαλειότατε τοῦ σκότους τίς θὰ νικήσῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας; ἠρώτησεν ὁ στρατηγὸς Καλλέργης.

— Ἡ νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι βεβαιοτάτη λέγει ὁ Διάβολος ἐνῷ ἐξερχόμεθα τοῦ κεντρικοῦ γραφείου. Τοῦτο τὸ γνωρίζει καὶ ὁ Πανιώνιος καὶ ὅμως εἶναι κατηφὴς καὶ μελαγχολικός, διότι γνωρίζει ἐπίσης, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃ ὁλόκληρος ὁ συνδυασμός του ὅτι δὲ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του θὰ ἐξέλθωσιν μόνον οἱ τέσσαρες ἀλλ' ὄχι καὶ ὁ πέμπτος.

Ἐννοεῖτε κύριοί μου εἰς ποίαν ἀβροπλαστικὴν φιλοτιμίαν δύναμαι ἐγὼ ἀστραπηδὸν νὰ μεταβάλω τὴν μᾶλλον χαμαιγενῆ ἀφιλότιμον καὶ χαμερπῆ ψυχὴν διὰ τοῦ πλούτου μου. Ἀναγνωρίζετε σήμερον πλέον εἰς τὸν πλαπυλέσχην καὶ ἀχρεῖον αὐτὸν ἀγύρτην Πανιώνιον, τὸν κόρχορον τοῦ λαχανῶνος;

Ἀφίχθημεν περιπατῶντες ἐνώπιον ἄλλης μεγάλης οἰκίας.

— Ἐνταῦθα εἶνε ἕτερον γραφεῖον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κλάδος τοῦ κεντρικοῦ. Θεωρήσατε πῶς ὡς ἄμοτοι λύκοι ὑπὸ τὸν ἀρχιλύκον Χατζῆ-Γιάγκον ἵστανται οἱ δωροδοκούμενοι ἀνυπόμονοι νὰ εἰσέλθωσιν ὅπως λάβωσιν ἕκαστος τὸν μέγα ὅρκον καὶ τὰς δραχμὰς τῶν ταμιακὰς ἢ ἀγοραίας καθὼς τὰς ὀνομάζουσιν οἱ φιλόθρησκοι καὶ ἀγαθοὶ Ἑρμουπολῖται.

Ταῦτα εἶπεν ὁ Διάβολος κυρτόνων μετ' εἰρωνείας τὸ κάτω χεῖλος τοῦ στόματός του, δεικνύων τὴν ὀδοντοστοιχίαν τῶν ἠλεκτροχρόων ὀδόντων του.

— Ὁ ὅρκος, βλέπετε κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀχριμὰν εἶνε ὁ υἱὸς τῆς Ἔριδος. Τὸ Ἀγαθὸν πνεῦμα τὸν ἔπεμψεν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν χαλίνωσιν τῶν διεφθαρμένων ἠθῶν καὶ ὅπως καταστρέψῃ τὰ σχέδιά μου. Φσυρτοῦνα του ἀντὶ νὰ μὲ βλάψῃ μὲ ἔκαμε τὴν μεγαλειτέραν ἐκδούλευσιν καὶ χάριν, μὲ ἐχορήγησε τὰ ἀφθονότερα τοῦ κόσμου μέσα διότι διὰ τῶν ὅρκων ἐγὼ κατορθώνω σήμερον σχεδὸν τὰ πάντα. Τὸ ἐννοεῖτε καὶ ὑμεῖς; Ἂν ἡ γυνὴ δὲν πάρῃ τοὺς μεγαλειτέρους ὅρκους, δύναται ποτὲ νὰ ἀπατήσῃ τὸν σύζυγόν της; Ἂν ὁ φίλος δὲν πάρῃ τοῖς μεγαλειτέρους ὅρκους, δύναται νὰ κλέψῃ τὸν φίλον του; Ἂν ὁ ὑπηρέτης δὲν λάβῃ τοῖς μεγαλειτέροις ὅρκοις τὸν ἐμπιστεύεται ὁ κύριός του; ἢ ἡ κυρία του; Ἐὰν ὁ δικηγόρος δὲν σὲ ὁρκισθῇ καθ' ἑκάστην εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς του δύναται νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς πελάτας του; ποῦ νὰ σᾶς φέρω ἑκατομμύρια παραδειγμάτων. Τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀνθρωπίνων κακουργημάτων μένουσιν ἄγνωστα διότι ἐγὼ τὰ κρύπτω ὑπὸ τὸ εὔορκον καὶ τὸ εὐσεβὲς τῶν ὀμνυόντων. διότι ἐμπνέω εἰς τὸν νοῦν τοῦ ὁρκιζομένου καὶ λέγοντος ὅταν σπένδῃ τὸν οἶνον «σύτωνὰ χυθῇ ὁ μυαλὸς τῆς κεφαλῆς μου» ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ χυθῇ ὁ μυαλός του, ὅσους καὶ ἐὰν ἤθελε λάβῃ τοιούτους ὅρκους, διότι ἐμπνέω εἰς τὴν καλὴν σύζυγον τὴν ἰδέαν ὅταν ὁρκίζεται πρὸς τὸν φενακιζόμενον σύζυγον «μὰ τὸ στεφάνι μου» ὅτι δὲν ἁμαρτάνει φενακίζουσα. Τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν ἐπειδὴ ἡ προστασία ἣν τὰ πονηρὰ πνεύματα δίδουσιν εἰς τὸν Πανιώνιον εἶνε ἀποκλειστική, πάντες οὗτοι οἱ δωροδοκούμενοι ψηφοφόροι θὰ διατηρήσωσι πιστῶς τὸν ὅρκον των.

Ἡ θύρα ἤνοιξεν, εἰσήλθομεν μετὰ τῶν εἰσερχομένων νὰ ὁρκισθῶσι. Τὸ δωμάτιον ἦτο γυμνὸν ἐπίπλων ἐκτὸς τινῶν καθισμάτων καὶ τινων μικρῶν ψαθίνων σκιμπόδων (σκαμνακίων) καὶ μιᾶς τραπέζης, ἐφ' ἧς ἦτο μεγάλη δερματοδεμένη ἐπάργυρος βίβλος σχῆμα ἐχούσης Εὐαγγελίου, ἓν μελανοδοχεῖον καί τινα φύλλα λευκοῦ χάρτου. Ἱερεὺς φορῶν τὸ πετραχήλιόν του ἵστατο ἄνωθι τῆς τραπέζης καθὼς καὶ τρεῖς ὑπάλληλοι τοῦ συνδιασμοῦ. Ὁ θυρωρὸς δὲν ἐπέτρεπε τὴν εἴσοδον ἢ πρὸς τόσους τὴν φορὰν ὅσους ἐχώρει τὸ δωμάτιον. Ἐκτὸς τῆς θύρας ἐφύλαττε κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας ὅστις ἀντὶ νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἀστυνομίαν ὑπηρέτει τὸν συνδυασμόν.

Ἔστρεψα πανταχόθεν ζητῶν τὸν Διάβολον, πλὴν οὗτος δὲν ἐφαίνετο. Μετὰ μικρὸν τὸν βλέπω ἱστάμενον εἰς τὰ δεξιά μου λέγων:

— Ἐνόμισες ὅτι ἔφεινα ἄραντες; ὅτι ἐπῆγα νὰ σᾶς περιμένω ἐκτὸς τῆς θύρας τοῦ οἴκου; Οὕτω βεβαίως ἔπρεπε νὰ εἶνε ἅμα ἐνταῦθα εὑρίσκετο ὁ σταυρὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ σταυρὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ παππᾶς παρουσιάζονται κεκαλυμμένοι δόλου, ἀπάτης, ὑποκρισίας, προδοσίας τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ μᾶλλον ἀναισχύντου φενακισμοῦ τῆς θρησκείας, χάνουσι πᾶσαν τὴν ἁγιότητα καὶ ἰσχὺν των. Ἀποσύρατε ἐκ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ οὐράνιον κράτος των καὶ μένουσιν ὡς κοινὰ σκεύη. ὁ δὲ παππᾶς γίνεται ὁ ἔσχατος τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὁ ἔσχατος τῶν δούλων μου τὸν ὁποῖον οὐδεμία πλέον μετάνοια δύναται νὰ ἀποσπάσῃ ἀπ' ἐμέ.

— Ποῖοι εἶνε οἱ κομματάρχαι; ἠκούσθη ἡ ἐρώτησις τοῦ παππᾶ Δωροθέου, ὅστις κρατῶν τὸ Εὐαγγέλιον ἵστατο σύννους.

— Ἡμεῖς, ἅγιε Δωρόθεε, ἀπεκρίθησαν ζωηρῶς διὰ μιᾶς πέντε ἀσκεπεῖς βρακᾶδες καὶ φραγκοφορεμένοι ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Χατζῆ-Γιάγκον.

— Πολὺ καλά... ἐφέρατε ὅλους ἐδῶ ὅσοι θὰ πάρουν τὴν εὐχήν μου καὶ τὸν ὅρκον ἀπόψε; ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ ἔδαφος, ἐπηρώτησεν ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ἐν Σύρῳ τοῦ Ἰούδα.

— Καμμιὰ διακοσσαριὰ δέσποτα.... ἐμπῆκαν ὅσοι χωροῦσαν τώρα, οἱ ἄλλοι προσμένουν ἀπέξω γιὰ ν' ἀδιάσῃ ὁ τόπος καὶ 'μποῦσι καὶ δαῦτοι μὲ τὴν ἀράδα των.

Ταῦτα μετὰ π λλῆς φυσικότητος εἶπεν ὁ Χατζῆ-Γιάγκος.

— Πολὺ καλά, προσοχή. Ὑψώνων ἄνωθι τῆς κεφαλῆς του τὸ Εὐαγγέλιον εἶπεν ὁ παπᾶ Δωρόθεος, καὶ περιφέρων τοῦτο μακρόθεν ἄνω τῶν κεφαλῶν τῶν δωροδοκουμένων ηὐλόγει αὐτούς. Περιέφερε διά τινα δευτερόλεπτα τὰ πλήρη εὐλαβείας καὶ χριστιανισμοῦ βλέμματά του πρὸς πάσας τὰς τάξεις τῶν ἀκροατῶν ὅταν ὁ Διάβολος ἐκφωνεῖ:

— Ἀκροασθεῖτε τώρα μίαν φαντασιοπραγματικὴν καὶ τερατώδη ἀνάγνωσιν καὶ εἰπέτε με ἐὰν δὲν προσπαθῶ νὰ ὑπερβῶ τοὺς ἰδίους ὑπαλλήλους μου εἰς τὴν πονηρίαν, εἶπεν ὁ Διάβολος. Συγχρόνως ὁ παπᾶ Δωρόθεος ὑψηλῇ φωνῇ ἀνεγίνωσκε.

«Ἐκ τῶν τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ Δαυΐδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραήλ. ὅτι δωροδοκία ἁμαρτία οὐκ ἔστι, τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα πρόσχωμεν.

«Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησε ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά, ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα ὅς ἐστιν ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε ὃν ἐκέρασα ὑμῖν ῥητινίτην καὶ λάβετε τὸ ἀργύριόν μου ὃ ἐδώρησα ἐκ καρδίας ἀδόλῳ φιλογενείᾳ, εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψήφου ἢ τῶν ψήφων ὑμῶν, ἃς ἐν ἐλευσομένῳ Χριστῷ δώσετέ με, ὅπως ἀναβιβάσητε τὸν ἐκλεκτὸν ὑμῶν τῆς Σιὼν Πανιώνιον εἰς γῆν Χαναὰν ἀπόγονον Σαούλ, εἰς τὸν θρόνον τοῦ βουλευτοῦ καὶ νομοθέτου, ὁμοίου τοῦ ἡμετέρου καὶ πατρός μου προφητάνακτος Δαβίδ, μεθ' ὅλων τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ καὶ συνεταίρων. Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἐκ γὰρ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ εὐδαιμονία τοῦ βασιλείου μου, τοῦ λαοῦ μου καὶ πασῶν τῶν ὑποδουλωμένων φυλῶν τῶν ἐν ἐμοὶ πιστευόντων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Υἱέ, ἐὰν ψῆφον δώσῃς τοῖς ἀντιπολιτευομένοις σοφὸς γίνῃς, σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον, ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς καὶ ψῆφον μὴ δώσῃς τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, Πανιωείῳ γόνῳ Σαοὺλ τῷ ἰσχυρομάχῳ τῶν τυράννων τῆς πατρίδος μόνος ἀντλήσῃς κακά. Ἀμὴν ἀμὴν ταῦτα λέγω ὑμῖν, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου καὶ μόνον τὸν ἐμὸν οἶνον πίε καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς ἵνα πολὺ ζήσῃς χρόνον. Καὶ εὐλόγησε τὰ τέκνα Ἰσραὴλ τὰ δέσαντα ἀντὶ μικροῦ ἀργυρίου τὰς ψήφους των πρὸς τὸν Πανιώνιον ἀπόγονον Σαούλ· «Ἀ....

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Καὶ αὖθις τὸ ἄστυ τοῦ Λονδίνου διέρχεται κρίσιμον περίοδον ἀνησυχίας καὶ αὐξούσης δυσπιστίας. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην φῆμαι ἐκυκλοφόρησαν ἀφορῶσαι οἴκους τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τῆς Ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, ἡ δὲ κατάστασις τῆς χρηματιστικῆς ἀγορᾶς(Money Market) δεικνύει πόσον οἱ μεσῖται δὲν εἶνε εὐδιάθετοι νὰ λάβωσι γραμμάτια. Ἐν ὀλίγοις, τὸ χρῆμα δὲν προσφέρεται εἰς δάνεια, μέρος μὲν διότι οἱ ἐμποροτραπεζῖται δὲν εἶνε πρόθυμοι νὰ ἀποδεχθῶσι, μέρος δὲ διότι οἱ προεξοφληταὶ ἐπιμένουσι νὰ μὴ προεξοφλήσωσι. Ἡ ἀναφανεῖσα δυσπιστία, βεβαίως προέρχεται ἐν μέρει ἐκ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐν)River Plate) Ἀγγλικῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τῶν ἀποτελεσμάτων. Παραδόξως ἐκ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς λαμβάνομεν ὀλίγας πληροφορίας. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ ὕψωσις τοῦ χρυσοῦ ἔφθασεν εἰς (Buenos Ayres) 325 o]o, ὥστε τὸ χάρτινον δολάριον τιμᾶται σήμερον ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς σελλινίου, περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι, ἐνῷ περὶ τῆς ὑψώσεως μανθάνομεν, περὶ ἄλλου τινὸς πολὺ ὀλίγον ἀκούομεν. Μήπως ἡ ὕψωσις τοῦ χρυσοῦ δηλοῖ πολιτικὴν ταραχήν, ἢ πολιτικὸν φόβον, ἢ εἶνε ἔνδειξις βαθυτέρας οἰκονομικῆς ἀποσυνθέσεως ; Ἢ μὴ σημαίνει μόνον ἀνανέωσιν τῆς παλαιᾶς διαπάλης ὑπὲρ καὶ κατὰ περαιτέρω ἐκδόσεων χαρτονομίσματος ; Πάλιν τὸ συνάλλαγμα τοῦ (Rio) πολὺ καλὰ ἀρκεῖ, ὅπως προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ αὐτοκράτορος τὸ συνάλλαγμα ἐν Rio ἐπὶ Λονδίνου ἦτο σχεδὸν 27 δηνάρια. Ἤδη εἶνε κάτω τῶν 16 δηναρίων, μολονότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐσοδεία τοῦ καφφὲ ὑπῆρξε, πιθανόν, ἡ ἀρίστη ἐξ ὅσων εἶχον ποτέ. Πρὸ μηνῶν ὑπελογίζετο νὰ φθάσῃ τοὐλάχιστον ἀξίαν 30 ἑκατομμυρίων λιρ. στερλινῶν· ἤδη ὁ ὑπολογισμὸς εἶνε πολὺ ἀνώτερος, κυμαίνεται δὲ μεταξὺ 40—50 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν. Καὶ δὲν ὑπάρχει διόλου ἀμφιβολία ὅτι ὁ κόσμος εἶνε ἕτοιμος ν' ἀγοράσῃ ἅπαντα τὸν καφφὲ τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ Βραζιλία πρὸς πώλησιν. Δὲν εἶνε λοιπὸν παράδοξον ὅτι, ἐνῷ ἡ εἰσοδεία τοῦ καφφὲ εἶνε τόσον ἄφθονος, τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου νὰ εἶνε τόσον ἀσυνήθως χαμηλόν ; Ἐπειδὴ δὲ ἡ Βραζιλία ἔχει νὰ πληρωθῇ διὰ τὸν καφφέ της ἐξαιρετικῶς μεγάλα ποσά, ἤθελέ τις ἐλπίσει πολὺ ὑψηλὸν συνάλλαγμα ἀντὶ πολὺ χαμηλοῦ. Ἡ πτώχευσις τῆς Ἀγγλικῆς Τραπέζης τοῦ (River Plate), ἀναμφιβόλως ἔπληξε τὸ Ρίον ἰσχυρῶς, εἰς τοῦτο ἐν μέρει ἐξηγεῖται ἡ ἔκπτωσις τοῦ συναλλάγματος. Μήπως, ἐπίσης, ἐννοεῖ ὅτι ἡ σπατάλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ ὑπερβολικαὶ ἐκδόσεις χαρτονομισμάτων ἄγουσιν ἤδη εἰς τὸ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα;

Ἡ ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Εὐρώπῃ καταστροφὴ ἐπέτεινε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ γενομένης. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς ἐν κρίσει καταστάσεως τῆς Πορτογαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πράγματα ἐν Πορτογαλλίᾳ φαίνονται σοβαρότερα, καί, ὡς ὑποδεικνύομεν ἀλλαχοῦ, ἔδωκαν ἀφορμὴν διὰ φόβον πολιτικὸν καὶ οἰκονομικόν. Αἱ δυσχέρειαι ἐν Πορτογαλλίᾳ προέρχονται ἐν μέρει ἐκ τῆς ἄφρονος καὶ ἀμελοῦς πολιτείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀσχολουμένης εἰς περιττὰ καὶ σπάταλα δημόσια ἔργα πολὺ ἀνώτερα τῶν πόρων τῆς χώρας. Ἐν μέρει δὲ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἔριδος διὰ τὴν Μεσημβρινὴν Ἀφρικήν, ἔρις ἥτις ὑπέβαλε τὸ μικρὸν βασίλειον εἰς παράλογα ἔξοδα διὰ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸν στρατόν, παράλογα λέγομεν, ἐπειδὴ ἂν ἐκηρύσσετο ὁ πόλεμος, ἡ Πορτογαλλία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ εὐπροσώπως, ὥστε ἡ δαπάνη ἦτο καθαρὰ σπατάλη. Ἐπίσης ἐν μέρει ἡ κρίσις ὀφείλεται εἰς ἀφορίας καὶ ἀπραξίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν Βραζιλιακὴν ἐπανάστασιν.

Ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς χαλαρότητος καὶ τοῦ κινδύνου πολέμου μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἡ πίστις τῆς Πορτογαλλίας ἐσπείρευσεν. Οὐδεὶς δανείζει αὐτὴν καὶ ἀναγκάζεται νὰ πληρώνῃ τὰ ἐξωτερικά της χρέη ἐκ τῶν ἰδίων της πόρων. Ἀτυχῶς δι' αὐτὴν ἡ ἔκπτωσις τοῦ διὰ Εὐρώπην συναλλάγματος ἐν Rio διέκοψε σχεδὸν καθολοκληρίαν τὰ συνήθη ἐμβάσματα ἀπὸ Βραζιλίας εἰς Πορτογαλλίαν. Ταῦτα ἐγένοντο εἰς μέγα ποσὸν διὰ συναλλαγματικῶν ἐπὶ Λονδίνου καὶ ἐχρησίμευον εἰς πληρωμὴν μεγάλου μέρους τῶν Πορτογαλλικῶν χρεῶν. Ἀλλ' ἤδη ἐξέλιπον καὶ ἡ Πορτογαλλία ἀναγκάζεται νὰ πληρώνῃ εἰς χρυσόν. Ἕνεκα τούτου ὑψώθη ἡ τιμὴ τοῦ μετάλλου καὶ ἐπὶ τοσοῦτον σπανίζει τὸ νόμισμα ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα εὑρίσκονται εἰς ὑπερτίμησιν. Ἀλλ' ἂν ἐπέλθῃ τελεία καταστροφὴ ἐν Πορτογαλλίᾳ θὰ αἰσθανθῶσι ταύτην πολὺ ἡ χώρα αὕτη, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία. Ἀτυχῶς οἱ Ἄγγλοι κατέχουσι μέγα μέρος τῶν παλαιῶν δανείων. Τὰ τελευταῖα δάνεια δὲν εὗρον ἀγοραστὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν κοινῶν τοιούτων. Ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ εἴπωμεν ἂν ἐν Λονδίνῳ οἶκοι τινὲς δὲν κρατοῦσι μέγα ποσὸν ἐκ τούτων. Ἀλλὰ τὰ τελευταῖα δάνεια κυρίως κρατοῦνται ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, αἱ δὲ Γαλλικαὶ καὶ Γερμανικαὶ Τράπεζαι θὰ τρωθῶσι καιρίως ἂν ἡ Πορτογαλλία ἀθετήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της. Ἐμμέσως ὅμως, φυσικὸς φόβος ὑπάρχει ὅτι οἶκοι τινὲς ἐν Λονδίνῳ θὰ εὑρεθῶσιν εἰς ἀμηχανίαν.

Ἀκολουθεῖ.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΝ ΣΙΑΜ

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὁ πρίγκιψ Δάμρον μὲ προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐν τῷ νέῳ μεγάρῳ τῆς Σιαμικῆς πρεσβείας, ἐπὶτῆς ὁδὸς Πέτρου Σηρόν. Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς ἐγένετο λόγος ὅτι ὁ πρίγκιψ θὰ ἔμενεν ἐνταῦθα ὡς πρεσβευτὴς τοῦ Σιάμ, μὲ εἰδοποίησεν, ὅτι θὰ ἀνεχώρει τὴν Κυριακὴν διὰ Βερολῖνον, Βιέννην, Λιβαδείαν καὶ πιθανῶς Κων)πολιν, προσδοκᾷ δὲ ὅτι γενήσεται δεκτὸς παρὰ τῶν ἡγεμόνων ὧν τὰς χώρας ἐπισκευρθήσεται.

Οἱ ἐν Παρισίοις, Μαδρίτῃ καὶ Λισβῶνι πρεσβευταὶ τοῦ Σιάμ ἀφίκοντο χθὲς εἰς Γένουαν, ἔσονται δὲ ἐνταῦθα αὔριον ἀφικνούμενοι οὕτως ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος.

Κατὰ τὸ γεῦμα ἐν τῇ Σιαμικῇ πρεσβείᾳ εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κάθημαι παρὰ τῇ Α. Ὑψηλότητι, οὕτω δὲ μοὶ προσεφέρθη εὐκαιρία νὰ συνδιαλλεχθῶ πολλάκις καὶ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον μετὰ τοῦ πρίγκιπος, ὅστις ἄγει ἡλικίαν 31 ἐτῶν, εἶνε μέσου ἀναστήματος ἔχει δὲ χαριεστάτην μορφήν. Θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τις μᾶλλον εὐάρεστον καὶ νοήμονα φυσιογνωμίαν. Ὁμιλεῖ ὀρθότατα τὴν ἀγγλικήν. Ἡ φωνή του εἶνε βροντωδεστέρα καὶ ἰσχυροτέρα τῆς φωνῆς τῶν περισσοτέρων σχεδὸν Σιαμῶν. Ὁμιλεῖ βραδέως, ἀποφαίνεται ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων μετὰ βραχεῖαν σκέψιν, ἐν μεγάλῃ ἀκριβείᾳ, πάντοτε δ' ἐκλέγει τὰς καταλληλοτέρας λέξεις ἵνα ἐκφράζῃ τὰς ἰδέας του.

«Εἶμαι βέβαιος, μοὶ εἶπεν, ὅτι θέλετε ἐκπλαγῇ μανθάνοντες, ὅτι ἔχομεν εἰς Σιὰμ ἑκατοντάδας ἀτμοπλοίων, ὄχι βεβαίως τοῦ μεγέθους τῶν ὑμετέρων, διότι τὸ ἐμπορίον μας δὲν εἶνε τόσον εὐρὺ ὥστε νὰ προμηθεύῃ εἰς μεγάλα πλοῖα ἐπαρκὲς φορτίον, ἀλλ' ἔχομεν ἑκατοντάδας τοιούτων, ἅτινα διηνεκῶς ἐργάζονται μεταβαίνοντα ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς. Ἔχομεν ἐπίσης τροχιοδρόμους (τράμ) καὶ λεωφορεῖα. Ἐσχάτως, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου μάλιστα, τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα ἐρωτίσθησαν δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, μετ' οὐ πολὺ δὲ φωτίζεται καὶ ἡ πόλις Βάγκοπ.

Ὁ τηλέγραφος ἐργάζεται καλῶς, πληθὺς δὲ ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, θὰ ἐκπλαγῆτε δὲ πολὺ περισσότερον ὅταν σᾶς εἴπω ὅτι καὶ τὸ τηλέφωνον εἰσήχθη καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἐξίσου καλῶς λειτουργεῖ. Ἡ πόλις Βάγκοπ ἀριθμεῖ ἤδη πιθανῶς περὶ τὰς 100,000 κατοίκους τοὐλάχιστον, ὁλόκληρος δὲ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Σιὰμ δὲν εἶνε κατώτερος τῶν 6,000,000, δυνατὸν δὲ οὗτος νὰ περιλαμβάνῃ καὶ 12,000,000, καθόσον ἀλλάσσει καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσκόλως δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ. Πρὸς τοῦτο, μελετῶμεν νῦν τὰ ἄριστα ἀπογραφικὰ συστήματα, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἐν βραχεῖ χρόνῳ θὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὁπόσοι εἰμεθα». Ἠρώτησα τὸν πρίγκιπα ὁποία ἦτο ἡ προσωπική του θέσις εἰς Σιάμ. «Εἶμαι υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως καὶ ἀδελφὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος, ἀλλ' ἐξ ἄλλης μητρός. Ὁ πατήρ μου εἶχεν ὡς ἀρχὴν ὅτι πᾶς τις δέον νὰ ἐργάζηται, εἴπερ τις δὲ καὶ ἄλλος ὁ ἔχων τὸν τίτλον τοῦ πρίγκιπος. Ἡ παιδεία μας ἦν ἀναγκαστική. Ἀπὸ τοῦ ἕκτου ἔτος μέχρι τοῦ 14 τῆς ἡλικίας μου παρεδόθην εἰς διαφόρους διδασκάλους διαφόρων ἐθνοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε καὶ Ἄγγλος τις, ὅστις μὲ ἐδίδαξε τὴν ἀγγλικήν. Ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν ἐνεγράφην στρατιώτης, ὀλίγῳ δ' ἔπειτα ἐγενόμην συνταγματάρχης ἐν τῇ σωματοφυλακῇ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀνέκαθεν εἶχον σφοδροτάτην κλίσιν πρὸς τὴν σπουδήν. Τούτου ἕνεκα μετά τινα χρόνον, παραστάσης εὐκαιρίας νὰ διορισθῶ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, παρητήθην τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργείου τῇ συναινέσει τοῦ ἀδελφοῦ μου βασιλέως. Ἔκτοτε δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ παιδεία μεγάλας ἐποιήσατο προόδους ἐν Σιάμ. Εἰς τὴν ἐμὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας, ἐλεημοσύνης καὶ θρησκείας. Ὡς ἀρχηγὸς τῆς παιδείας δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἔχομεν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Κυβερνήσεως 2,500 παιδία καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν μοναστηρίων, — δηλονότι ναοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ἱερέων,—50,000 παιδία. Δυνατὸν νὰ ἐκπλαγῆτε ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι ἔχομεν εἰς Σιὰμ 5,000 ναούς, οὕτως ὥστε ἐκ τῶν 50,000 παιδίων ἀντιστοιχοῦσι μόνον 10 δι' ἕκαστον ναόν.

(ἀκολουθεῖ)

Μερικὰ φυτὰ ἄνθη καὶ βότανα ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ αὐξάνουν καὶ ἀναπτύσσονται ἐντὸς τοῦ μεγαλειτέρου σκότους. Ἡ βασιλικὴ ἐπιτροπὴ τῆς φυτολογίας τοῦ Λονδίνου κατώρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ὑακίνθους εἰς διάφορα χρώματα.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.